

elbutlletí

El Butlletí de Llagostera / 3,5€ / gener2015
Número 29. 4a etapa

PAUHER SCHOOL

LA TEVA ESCOLA D'IDIOMES!
SEMPRE AL TEU COSTAT!

CURS 2014-2015

Informació i inscripcions a
partir de l'1 de setembre

ANGLÈS, FRANCÈS I ITALIÀ

TOTS ELS NIVELLS I EDATS

- ★ CLASSES NIVELL INFANTIL I PRIMÀRIA
- ★ CAMBRIDGE YOUNG LEARNERS EXAMS:
 - Fets a la nostra escola conjuntament amb british institute.
 - Exàmens per a nens de 7 -12 anys

(A partir
de 4 anys)

NENS

JOVES

- ★ CLASSES PER TOTS ELS NIVELLS:
- ★ ESO, BATXILLER, UNIVERSITARIS
- ★ EXÀMENS OFICIALS
KET , PET, FCE, CAE, CPE , IELTS,
CLUC, DELF, DALF, EOI, DILI, DALI

- ★ NIVELLS DE PRINCIPIANT FINS AVANÇAT
- ★ CONVERSA
- ★ PREPARACIÓ PER L'OBTENCIÓ DELS CERTIFICATS:
A1, A2, B1, B2, C1, C2 (MECR)

ADULTS

PAUHER SCHOOL,C.B.
972805163 / pauherschool@ctv.es
Constància,1 Baixos – Local 4 -
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)
Tels. 972 805163 / 972 321224

>sumari

/29!

REDACCIÓ

Paula Bahí,
Mita Casanovas,
Marc Frigola
Albert Pedraza,
Berta Peyrecave,
Cristina Puig,
Anna Ramírez,
Pau Rusiñol
Grau Torres,
Paula Turon i
Júlia Turon

COL·LABORADORS

Marc Gassó,
Enric Ramionet,
Joan Ventura,
Joan Frigola,
Txema Torrent,
Lluís Postigo
Antoni Mascort,
Josep Cantó,
Josep M. Codina,
David Otero
i Bops

CORRECCIÓ

Mita Casanovas

AGRAÏMENTS

Marc Ortín, Fina Solà,
Arnau Barceló, Joa-
quim Vall-llosera, Marc
Sureda, Tati Cortés,
Registre Civil i
Biblioteca Julià Cutiller

IMPRESSIÓ

Gràfiques Alzamora

PORTADA

Cristina Puig

MAQUETACIÓ I DISENY

Albert Pedraza,
Berta Peyrecave i
Mita Casanovas

IL·LUSTRACIÓ

Berta Peyrecave

B.S.O.

Miguel Bosé:
Amante Bandido

Contacta amb nosaltres:

C/ Sant Pere núm. 5

Telèfon 972-832-300

elbutlleti.llagostera@gmail.com

- > pictorial_4
- > calaix de sastre_5
- > actualitat_6
- > entitats_18
- > centres educatius_28
- > recomanacions_32
- > cultura_34
- > opinió_36
- > ela geminada_40
- > llagosterencs arreu
del món_42
- > la veu del poble_44
- > humor_50
- > reportatge_52
- > registre civil_58

El col·lectiu de redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions, però no es fa responsable de les opinions dels seus col·laboradors. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen un espai disponible a "El Butlletí".

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

**AJUNTAMENT
DE LLAGOSTERA**

UN DIA A LA Cavalcada

de Reis

150 VOLUNTARIS

van ajudar als
Reis Mags durant
la Cavalcada

1:00H

Durada de la
Cavalcada

400KG

Es van
llançar 400kg
de caramels

200

S'han entregat
més de 200 cartes
als Reis Mags

1.100

Metres
de recorregut

10MIN

Temps d'espera
per fer una foto
amb Ses
Majestats

220

Els Reis Mags
portaven 220
regals a les
carrosses

REI BLANC

Melcior

REI NEGRE

Baltasar

REI ROS

Gaspar

Els camells dels
reis han menjat
367kg de
pastanagues

Porta
Or

Porta
Mirra

Porta
Encens

/calaix de sastre

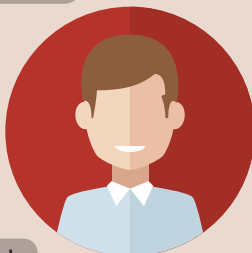
Sabies que a Llagostera som...?

8.372 hab.

4.062

12 hab.
més que fa 3
mesos enrere

4.310

XIFRES

Octubre	27,2 °C	6,9 °C	11 l/m ²
Novembre	22,2 °C	1,7 °C	127,6 l/m ²
Desembre	19,1 °C	-6,1 °C	40,8 l/m ²

EL TEMPS

Alguns veïns del carrer Panedes ens han fet arribar la seva preocupació per les circumstàncies que es desencadenen sovint al solar d'aparcament que hi ha darrere la parada d'autobús: robatoris i situacions deploables que desitjarien que s'eradiquessin potser amb més vigilància policial.

La instal·lació d'una barana protectora per als vianants a la zona pavimentada amb llambordes del carrer Ganix, era totalment necessària. Els conductors sovint feien el revolt envaint l'espai per als vianants, i podia suposar un risc. Tot i això, hi ha conductors que ho veuen com un petit entrebanc quan hi ha vehicles als tres encreuaments, ja que no hi ha marge de maniobra.

Llum verda a la millora de la senyalització dels veïnats de Llagostera. Des del principi del mes de novembre que als accessos dels 10 veïnats de Llagostera hi ha instal·lats senyals metàl·lics reflectants que informen del nom del veïnat i del número de les masies i edificacions rurals. Es tracta d'una actuació que sens dubte ha millorat molt notablement la localització de les zones de pagès del municipi.

EL SEMÀFOR

febrer

Dia 7: Lacústica: *El primer hivern*
(Teatre Casino / 22 h.)

Dia 8: Espectacle infantil: *Miranius*
(Teatre Casino / 18 h.)

Dia 21: Carnaval infantil a la plaça Catalunya

Dia 22: Rua de carnaval pels carrers del poble

Dia 28: Vetllada teatral del G.E. Bell-Matí
(Teatre Casino / 22 h.)

març

Dia 1: Firarebaixa (pl. Catalunya / tot el dia)

Dia 7: Teatre: *Hotot* (Teatre Casino / 22 h.)

Dia 8: Dia de la dona treballadora
Jornada de portes obertes de l'Institut

Dia 15: Portes obertes de l'escola Puig de les Cadiretes
Espectacle infantil: *Contes per contar, cantar i recitar* (Teatre Casino / 18 h.)

Dia 20: Teatre: Si no ens paguen, no paguem!
(Teatre Casino / 22 h.)

Dia 22: Lacústica: *Recital de lied*
(Teatre Casino / 19 h.)

Dia 27: Teatre: *La dama del Ritz*
(Teatre Casino / 22 h.)

Dia 29: Mercat Romà (nucli antic / tot el dia)

abril

Dies 2 i 3: Escenes de la passió i processó

Dia 6: Trobada sardanista (pl. Catalunya)

Dies 11 i 12: Camins de paquetaires. Ruta de l'estraper-lo (G.E. Bell-Matí)

Dia 12: Teatre: *Marat-Sade* (Teatre Casino / 19 h.)

Dia 19: Lacústica: *Jove Orquestra del Gironès*
(Teatre Casino / 19 h.)

Dia 23: Sant Jordi (activitats a la pl. Catalunya)

Dies 25 i 26: Trobada nacional d'esplais

Dia 25: Passejades per la història II
Teatre: *Pensaments secrets*
(Teatre Casino / 22 h.)

Dia 26: VI Premis Culturals Butlletí
(Teatre Casino / 18 h. / entrada gratuïta)

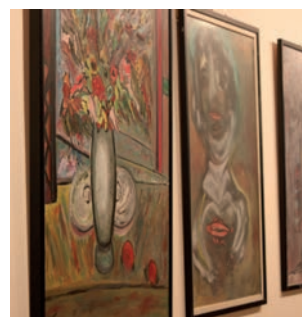
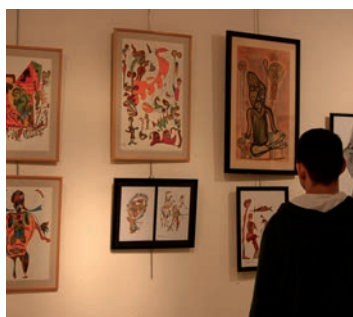
elbutlletí.5

Les exposicions del Local Social

La retrospectiva de Peio Pascual:

Durant el mes de novembre vam poder ser visitants i espectadors de l'exposició que ens presentava Peio Pascual -conegut metge i pintor de Llagostera-. La selecció d'obres va consistir en un seguit de quadres i mosaics fets amb rajoles, pintats amb gouache, retoladors i diferents tintes. Els quadres, mostraven el bon coneixement de les tècniques pictòriques i un fort caràcter del pintor el qual, segons

els experts diuen, ve del seu subconscient, que està replet de tots els mètodes d'aplicació de la tècnica. A la inauguració, celebrada al Local Social "La Caixa" el 30 d'octubre, hi van assistir l'alcalde Fermí Santamaría i la responsable de l'Escola de Belles Arts, Mariona Puigbaldoyra, a més de diverses personalitats de l'Ajuntament; també curiosos, amics i aficionats a l'art que no es van voler perdre la cita.

Retrats de Guerra, per Agustí Centelles:

Des del 20 de desembre fins al 25 de gener, el Local Social "La Caixa" ha acollit una de les exposicions més polèmiques d'Agustí Centelles -un dels pioners del fotoperiodisme espanyol (1909-1985)- sobre la Guerra Civil espanyola i ara propietat de l'Administració General de l'Estat. Recollia, principalment, retrats de la revolta de Barcelona i el Front d'Aragó, la Batalla de Terol, el

moviment republicà a Catalunya i també fotografies del camp de concentració on va ser internat i gràcies a les quals, anys després, es va demostrar les pitjors condicions en què vivien.

L'exposició, itinerant, va aturar-se a Llagostera, permetent-nos així fer un petit tastet de del que va passar durant els anys 1934 i 1939.

9N

Després de moltes traves, el dia 9 de novembre el poble català va tenir l'oportunitat d'accedir a les urnes per expressar la seva opinió sobre el futur de Catalunya, d'una manera lliure, democràtica i pacífica.

A Llagostera les urnes es varen ubicar al gimnàs de l'institut, i varen estar obertes al públic des de les 8 del matí i fins a les 8 del vespre.

Malgrat que la cita amb les urnes era per contribuir en un procés participatiu i no en una consulta, la participació va ser alta: un total de 3.078 llagosterencs van exercir el seu dret a vot. Així doncs, durant tot el dia hi va haver un degoteig constant de gent entrant i sortint de les instal·lacions del centre educatiu.

Les dades de l'escrutini final varen ser les següents:

Sí-sí: 2.721 vots

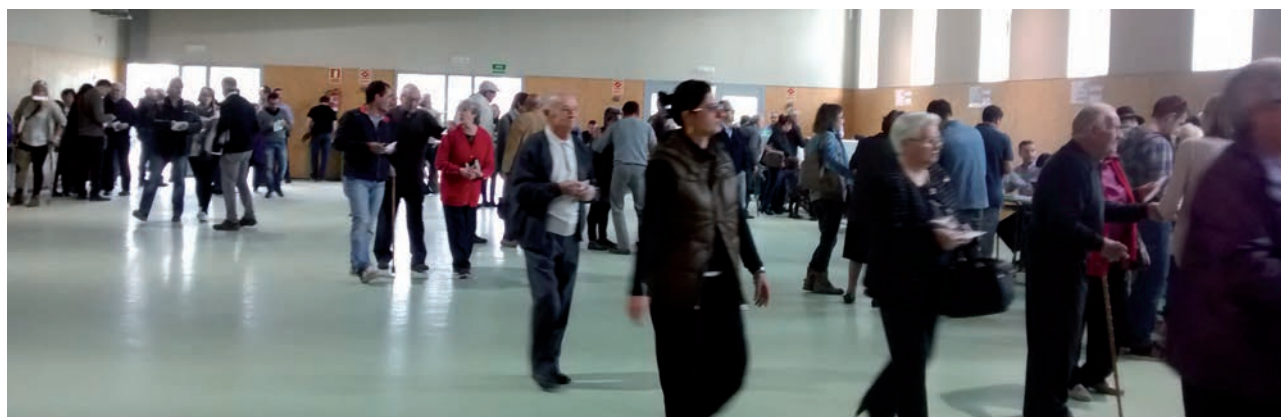
Sí-no: 157 vots

No: 71 vots

Sí-blanc: 20 vots

En Blanc: 22 vots

Altres: 87 vots

Quatre medalles per al tirador Miquel Orobitg en les últimes competicions

El cap de setmana del 14 al 15 de novembre es va celebrar, a la població de Lardero, el Campionat d'Espanya de tir olímpic d'aire comprimit per a discapacitats físics.

En la modalitat de carabina d'aire estirat, a 10 metres, el tirador llagostenc, Miquel Orobitg, va aconseguir un 2n lloc, guanyant la medalla de plata en una competició molt ajustada.

Els resultats van ser els següents:

1. Juan A. Saavedra (Galícia)	103,3	103,7	104,5	103,7	103,7	103,2	622,1
2. Miquel Orobitg (Catalunya)	103,7	102,9	103,4	102,7	102,9	103,0	618,6
3. Jose Luís Martínez (Astúries)	101,1	104,6	101,7	102,2	103,2	101,8	614,5
4. Manuel Brage (Galícia)	102,7	102,9	103,8	102,1	96,6	102,3	610,4
5. Ivan Lindín (Galícia)	96,2	99,1	100,3	103,1	102,8	101,8	603,3

Anteriorment, concretament al mes d'abril, Orobitg també va participar en la Copa del Rei, on a Mollet del Vallès (Barcelona) es van fer les corresponents fases, tant d'aire comprimit a 10 metres com de calibre 22 a 50 metres.

En aquestes competicions, els resultats van ser els següents:

Aire comprimit, dret a 10 metres:

1. Miquel Orobitg (Catalunya)	98,6	98,1	96,5	98,3	102,1	98,7	592,3
2. Manuel Brage (Galícia)	93,9	94,2	97,5	101,6	95,1	93,1	575,4

Calibre 22, "matx anglès" a 50 metres:

1. Juan A. Saavedra (Galícia)	99,5	98,4	101,7	102,9	100,9	103,3	606,7
2. Miquel Orobitg (Catalunya)	98,5	102,2	96,4	100,3	101,4	102,0	600,8
3. Manuel Brage (Galícia)	100,5	95,4	101,9	99,5	97,2	98,9	593,4

Calibre 22, 3 x 40 a 50 metres:

1. Miquel Orobitg (Catalunya)	92	92	90	88	94	99	95	99	89	91	89	85	1103
2. Manuel Brage (Galícia)	86	89	89	94	94	94	96	97	76	88	79	89	1070

D'aquesta manera, en les diverses modalitats de la Copa del Rei, Orobitg va guanyar dues medalles d'or i una de plata.

Artistes llagosterencs amb el cor molt gran

El dissabte 13 de desembre, el teatre del Casino Llagosterenc es va tornar a omplir en la segona edició de l'espectacle solidari en benefici de la Marató de TV3.

La dansa, la música, la màgia i el teatre van ser les temàtiques protagonistes d'una nit solidària. L'actriu Carmina Anaya i l'humorista Oriol Cortés van ser els encarregats de conduir l'acte que va comptar amb les actuacions de la Colla Gegantera de Llagostera, Quim Aiguabella, l'escola de dansa, teatre i cant El Far, el Mag Fri, Aula d'Art, Kormondo, Marta Montiel, Ball Actiu, Eduard Juanola, Joan Antón Cortés, l'Escola de dansa del Casino, el Cor adult del Casino i Sotracs.

Per segon any consecutiu, Llagostera es va bolcar amb la Marató de TV3 i aquesta solidaritat va permetre recaptar 1.736 euros. Tots els beneficis de l'espectacle dels artistes locals i de l'euro mural

que es va fer el diumenge següent durant la Fira de Nadal a la plaça Catalunya, es van destinar íntegrament a la Marató de TV3, enguany destinada a les malalties del cor.

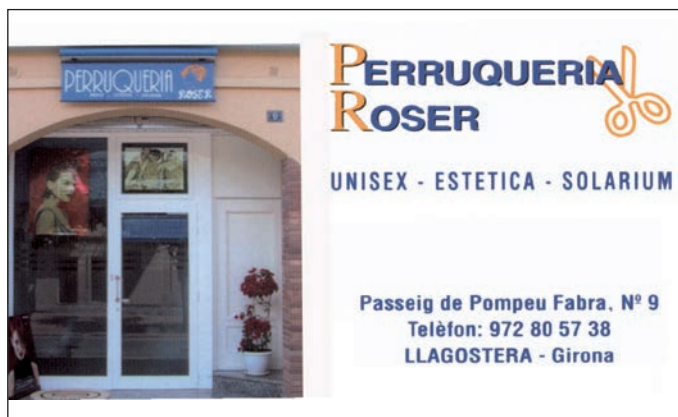
Llagostera acull una nova edició del Correllengua

Els dies 23, 24 i 25 del passat mes d'octubre es va celebrar a Llagostera, sumant ja la dotzena edició, el Correllengua. En el conjunt d'aquest acte cultural s'hi emmarquen diverses activitats per fer una reivindicació de la plena normalització de la llengua catalana i promoure la cultura popular de manera festiva i participativa.

Durant el Correllengua del 2014 es va retre un

homenatge a Maria Mercè Marçal, una poetessa catalana amb molt compromís amb la llengua.

El programa d'enguany es completava amb diverses activitats, tals com debats, homenatges, projeccions d'audiovisuals, la marxa de torxes o el tradicional sopar del Correllengua, totes en conjunt organitzades per l'entitat local de Joves per la Terra.

Gran èxit en la primera edició de la cursa Llagostrail Ridaura

El 8 de novembre va tenir lloc a Llagostera la primera edició de la Llagostrail Ridaura, una cursa de muntanya organitzada per l'equip del Bell-Matí Trail i que constava de dos recorreguts: un de 28 Km i 1200m de desnivell positiu, i l'altre de 12 Km i 400m de desnivell positiu.

Un total de 250 corredors i corredores van prendre la sortida situada a l'avinguda de l'esport, davant del pavelló. Els dos recorreguts es desenvolupaven gairebé en la seva totalitat per corriols de la zona de Ridaura.

Toti Bes (Nabes Team) va completar el recorregut de 28 Km en 2 hores i 4 minuts, completant el podi masculí David Coma (Nabes Team) i Sergi Bassas (Nabes Team). Per la seva banda, Tina Bes (Nabes Team) va ser la primera dona en completar el recorregut en 2 hores i 35 minuts, seguida de Cristina Hernández (A.E. Matxacuca) i Mariona Jorda (Club Atletisme Castellar).

En el recorregut de 12 Km, Jaume Freixas (Club

Tri-bu) va completar el recorregut en 54 minuts i 7 segons seguit de Sergi Durbau i Marc Ballarin (Nabes Team). El primer llagosterenc en completar el recorregut va ser Josep Maria Codina (A.E. Matxacuca) (4t absolut).

El podi femení el van formar Eugènia Miró (Nabes Team), qui va completar el recorregut en 59 minuts i 36 segons, seguida de Núria Serra i Imma Boada (Club Olímpic Farners). La primera llagosterenca va ser Clara Rusiñol (6a classificada).

Cal destacar el nivell dels participants en els dos recorreguts, tant en categoria masculina com en categoria femenina. En aquesta primera edició els participants van comptar amb la presència, entre d'altres, de Toti Bes i Eugènia Miró, corredors giro-nins amb destacats resultats en curses nacionals i internacionals.

A més dels recorreguts oficials, també van prendre sortida a la mateixa zona esportiva dues curses infantils (de 300 m i 1 km respectivament) on van participar-hi un total de 50 infants.

N.I.F. 40.323.881 - M

C/ Mas sec, 60 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 831 540 - TM 678 544 090

Embotits i Carns

SC.

Almogàvers, 13
Tel. 972 830 299

17240 LLAGOSTERA

Caminades per la història

El passat 25 d'octubre es va dur a terme la primera d'una sèrie de caminades pel nucli antic batejades amb el nom de *Caminades per la història*. La idea és proposar unes rutes per difondre el patrimoni i la història de Llagostera a partir de relats de la vida quotidiana en lloc de relatar grans fets de la història, de manera que els fets quedin molt més propers a la gent i per tant s'entenguin millor i despertin més interès. Com que els fets explicats ja tenen context, també s'expliquen aspectes històrics de manera indirecta.

La ruta va ser dedicada a Josep Cantó i a Antoni Mascort, grans coneixedors dels documents notariaus conservats a l'Arxiu Històric de Girona, ja que la majoria d'històries que s'expliquen són fruit del seu treball de recerca en arxius i d'aquesta manera es va voler fer un reconeixement a la seva feina.

A la visita hi van assistir unes 25 persones, entre ells Cantó i Mascort. La pròxima ruta es prepara per al proper mes d'abril i serà fora del nucli urbà, tot i que encara està per determinar a on.

A Can Caciques i a l'oficina de turisme de Llagostera s'hi poden trobar aquests díptics per a què els visitants puguin fer la ruta pel seu compte.

Un dinar més per lluitar contra el càncer

El darrer diumenge 23 de novembre va celebrar-se al balneari Vichy Catalan de Caldes de Malavella una nova edició del dinar solidari que la junta llagosterenca de l'Associació Espanyola Contra el Càncer organitza anualment per recaptar fons per a la lluita contra aquesta malaltia.

A partir de les dues del migdia, un total de 170 persones van assistir al dinar i a la posterior rifa, durant la qual van sortejar-se 100 regals donats per diverses empreses, comerços i particulars. Entre les donacions, els diners de la rifa i del dinar, durant la jornada la junta va recaptar 4.907 euros, una quantitat a la qual s'hi sumarà l'import del taquillaatge de l'obra de teatre que es realitzarà a la plaça del Castell el proper mes de juliol.

**CENTRE VETERINARI
LLAGOSTERA**

HORARI:

- Matí de 11'30h a 1'30h (excepte dimecres)
- Tarda de 5h a 8h
- Dissabtes de 11'30h a 1'30h

Juliol i agost dimecres matí obert

C/ Fivaller, 2
Llagostera (Girona)

972 83 10 53

Tapisserie i Tendals
Sanchez

C/Barcelona, 16. 17240, Llagostera.
Tel/Fax 972830387. Mòvil 600036482
Mail: ramontapisser@telefonica.net

www.cesmar.es

*Cesmar et cuida
per dintre i per fora!*

**CESMAR
LLAGOSTERA**
R. Casademont, 2
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Telèfon +34 972 83 02 02

www.cesmar.es

**CENTRES DE MEDICINA
FÍSICA I REHABILITACIÓ**

*Especialitzats en
el tractament del dolor!*

**CESMAR
LLAGOSTERA**
R. Casademont, 2
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Telèfon +34 972 83 02 02

**CESMAR
BARCELONA**
Tarragona, 177, 1a Planta
08014 BARCELONA
Telèfon +34 93 325 48 53

**CESMAR
MADRID**
Alcalde Sainz de Baranda, 83
28007 MADRID
Telèfon +34 91 377 45 97

elpolltv

www.elpolltv.cat

Plaça Catalunya, 6
972 83 00 19
redaccio@elpolltv.cat

PEIXATERIA

CASSÀ DE LA SELVA • Tel. 972 46 37 06 • Passeig Vilaret, 31
LLAGOSTERA • Tel. 972 83 18 71 • Passeig Pompeu Fabra, 1
S'AGARÓ • Tel. 972 32 61 97 • Avda. Platja d'Aro, 311 - Edifici Creu de S'Agaró
SANT FELIU DE GUÍXOLS • Tel. 972 32 59 58 • Carrer Especiers, 7
SANT FELIU DE GUÍXOLS • Tel. 972 32 58 62 • Carrer Lleida, 80
SANT FELIU DE GUÍXOLS • Tel. 972 32 17 62 • Pte. Bujonis (Centre Comercial)
SANTA CRISTINA D'ARO • Tel. 972 83 59 32 • Carrer La Teulera, 68

L'edifici Polivalent acull la segona edició de la *Showroom* de la Unió de Botiguers

Al final del mes de novembre la Unió de Botiguers va organitzar una nova *Showroom*, un acte innovador on els comerços de Llagostera tenen l'oportunitat de mostrar al públic els seus productes per tal d'acostar-los a tothom i donar-los a conèixer per a l'arrancada de la campanya de Nadal.

La mostra va comptar amb una desfilada de moda amb roba de diferents botigues del poble, i entre desfilada i desfilada els assistents també van poder gaudir d'actuacions diverses, com un petit concert i actuacions de l'escola de dansa, teatre i cant El Far. L'edifici Polivalent va ser l'espai on es va ubicar l'acte, que, un cop més, va a ser un gran èxit.

Els Pastorets

Foto: Joaquim Vall-Iloera

Foto: Joaquim Vall-Iloera

Foto: Joaquim Vall-Iloera

Mobiat

Foto: Lara Turon

Fira de Nadal

Foto: Marc Sureda

Foto: Marc Sureda

Foto: Marc Sureda

La recepció de Ses Majestats els Reis Mags d'Orient

1.124 participants a la Cursa de Sant Esteve

Josep M. Codina, el primer llagosterenc a creuar la meta

Enguany, rècord de participació

Jordi Rabionet Jordà, el primer classificat

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 972 80 53 09
Fax 972 83 18 79
planxisteriaalbert.com

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

farmàcia

Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

Laboral • Fiscal • Jurídica • Comptable
Corredoria d'Assegurances • Finques

Agent de la propietat
immobiliària núm 625

Administrador de fin-
ques col·legiada 636

Plaça Barceloneta, 8 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 18 18 / 972 83 03 62 Fax. 972 80 52 30
E-mail: assessoria@montielboadas.com

TAXI

619 88 30 35

Antoni Juanals
LLAGOSTERA

ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU • COMPTABLE
FISCAL • LABORAL
FINANCER

PLANIFICACIÓ I GESTIÓ INTEGRAL
PER A EMPRESES

ADMINISTRACIÓ I VENDA
DE FINQUES

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

17220 ST. FELIU DE GUÍXOLS • Rambla Vidal, 39 1r • Ap. 47
Tels. 972 32 07 67 • 972 32 10 76 • Fax 972 82 03 69

17240 LLAGOSTERA • c/ Álvarez de Castro, 10 • Ap. Correus, 60
Tel. 972 83 02 29 • Fax 972 80 57 22

17346 SANTA CRISTINA D'ARO • Carrer Taulera, 39
Tel. 972 83 71 65 • Fax 972 83 75 51

Club Patinatge Llagostera

Campionats i trofeus 2014

Aquest és un resum dels resultats obtinguts durant l'any 2014 en els diferents campionats i/o trofeus en què han participat:

Campionat territorial de Grups Xou 18/01/14

IN CRESCENDO: 3r Classificat en categoria de grup xou petit. Aquesta classificació els va permetre participar al campionat de Catalunya.

Entrenadora: Mireia Malagón

Patinadores: Anna Pico, Paula Turon, Júlia Pérez, Judith Vilar, Carina González, Núria Alsina, Neus Mateu, Mireia Pardo, Sònia Sánchez i Eva Ribes.

Trofeu Xou Girona 23/02/14

MIMS – 1r Classificat en categoria Xou Juvenil

Copa Girona de Grups Xous 15/03/14

MIMS – 1r Classificat en categoria Xou Juvenil

Copa Catalana de Grups Xous 17/5/14

MIMS – 1r Classificat en categoria Xou Juvenil

Entrenadora: Judit Fontcuberta

Patinadores: Ariadna Font, Alèxia Pérez, Elsa Mas, Carla Serrat, Anna Llinàs, Ada Alsina, Alba Pérez, Ester Sánchez, Carla Salguero, Aida Teixidó, Clàudia Esteba, Marina Rullo i Nerea Marin.

Campionat Territorial Juvenil 03/05/14

3a classificada: Alexandra Vila.

Amb aquesta classificació participa al campionat de Catalunya.

Campionat Territorial Sènior 25/05/14

1a classificada: Raquel Gómez.

Participa al campionat de Catalunya aconseguint plaça per participar al Campionat d'Espanya.

Campionat Territorial Infantil 07/06/14

2n classificat: Martí Cañigüeral

4a classificada: Alba Pérez

Tots dos es guanyen la plaça per participar al campionat de Catalunya.

Campionat Preliminar 21/06/14

Grup A – 1a classificada: Júlia Salguero

Grup C – 3a classificada: Mar Millán

Copa Girona d'individual 18/10/14

3a classificada: Anna Martí en categoria aleví

1a classificada: Neus Mateu en categoria juvenil

Les dues es classifiquen per a la Copa Catalana, on la Neus guanya el segon lloc.

Copa Territorial 25/10/14

1r classificat: Martí Cañigueras en categoria infantil

2a classificada: Alexandra Vila en categoria juvenil

I el passat any 2014, diferents patinadores van aconseguir diferents títols:

Iniciació C: Berta Pellicer, Edgar Alonso, Laura La Bella, Irune Zafon i Carla González

Iniciació B: Abril Molero, Naiara Marsal, Aitana Calderón, Laia López, Annia Rodríguez, Laura Viñas i Lior Nebot

Iniciació A: Eva Estragués, Clara López, Carla Serrat, Ariadna Callol, Elsa Mas i Alba Venegas

Certificat d'aptitud: Marina Rullo, Clàudia Esteba, Ne-re-a Marin i Aida Teixidó

Patí de bronze: Alba Pérez, Ariadna Font i Mireia Pardo

Patí d'argent: Alexandra Vila

Patí d'or: Raquel Gómez i Neus Mateu

Dones d'Arreu

Si ho veus, no passis de llarg!

Si ho veus, no passis de llarg! És el lema del muntatge d'art denuncia que el passat mes de novembre vam organitzar a Llagostera amb motiu del Dia Internacional per l'eliminació de la violència envers les dones, que es commemora el 25 de novembre. Es tractava d'una exposició que tenia per objectiu conscienciar la població de la necessitat d'implicar-se en la lluita contra els maltractaments, i de no girar l'esquena davant un cas de violència masclista. En el muntatge van col·laborar quatre artistes vinculats al municipi com són Ció Abellí, Alba Barceló, Marc Ortín i Norman Sanchez, i les obres, que recullen mostres dels diferents tipus de violència masclista (la psicològica, l'econòmica, la sexual, la física i la verbal) es van exposar durant tota una setmana als aparadors d'una quinzena de botigues del municipi. Les obres es van exposar també a l'edifici polivalent i a la Biblioteca Julià Cutiller.

Els actes amb motiu del Dia Internacional per l'eliminació de la violència envers les dones van incloure també la representació al Teatre Casino

llagosterenc d'una obra de teatre "**Tres relats de vida. Dones protagonistes**" del Grup de Gènere i Interculturalitat de la coordinadora d'ONG solidàries. L'obra, que forma part de la Mostra de Teatre Inclusiu, porta a escena històries reals molt colpidores i reivindicatives de tres dones (una xilena, una senegalesa i una marroquina) que resideixen a Catalunya.

Dones d'Arreu és una associació que treballa per potenciar el paper de la dona en els diferents àmbits socials del municipi i per fomentar la participació activa de les dones procedents de diferents cultures, i també trobar espais d'intercanvi d'experiències.

Ramon Gurnés S.L.

Ctra. Tossa, s/n.
17240 LLAGOSTERA Girona
Tel. 972 83 09 07
Fax 972 83 10 66
lourdes.gurnes_selis.gurnes@red.renault.es

Can Viñas
de Llagostera S.C.

C/ Camprodon, 12
17240 Llagostera (Girona)
972 830 074

Esplai El Papu-Tisores Comencem!

A l'Esplai n'estem preparant una de ben grossa, i és que des de ja fa 5 anys (l'any en què vam començar aquesta aventura) formem part d'una associació anomenada Esplac, de la qual formen part molts dels esplais de Catalunya. Fins ara la nostra aportació dins d'aquesta entitat no havia estat gaire activa, ja que érem l'únic esplai gironí que en formava part. Sortosament la situació ha canviat i des de fa cosa de dos mesos un grup de monitors vam decidir engegar el sector d'esplais gironins d'Esplac.

Així doncs, el passat mes de desembre els monitors de l'Esplai El Papu-Tisores ens vam reunir amb els monitors de l'Esplai Teranyina d'Amer i de l'Esplai Kamono de Vilablareix. Durant el dia vam tenir l'oportunitat de compartir vivències, dubtes, preparar activitats per als infants i, sobretot, aprendre els uns dels altres a partir de les nostres experiències com a monitors. Va ser curiós veure que d'alguna manera tots els esplais tenim els mateixos "problemes" de gestió i les mateixes inquietuds, va ser un gran aprenentatge.

I això no acaba aquí, durant l'any ja hem pogut acordar diferents trobades amb els monitors i tot el conjunt d'infants d'aquests esplais. A més a més, amb l'excusa del "no ens volem sentir sols" volem fer una crida a tots aquells esplais gironins que ens vulguin acompanyar en aquest nou projecte. Tenim les portes obertes a tots els esplais de Girona, així que si coneixeu algú que en formi part, ja ho sabeu: Oh benvinguts, passeu, passeu...!

esplai.papustisores@gmail.com

BOADA

perruquers
per a homes

Ctra. Provincial, 142 - 17244 Cassà de la Selva - Tel. 972 46 08 09

CALÇATS LLINÀS

www.sabateriesllinas.com

Plaça Catalunya, 1 • Tel. 972 80 52 91
LLAGOSTERA

C. Alta Riera, 6 • Tel. 972 64 32 22
LA BISBAL

C. Sant Joan, 43 • Tel. 972 32 13 55
ST. FELIU DE GUIXOLS

Llagostera per la independència

Més enllà del 2014

Deixem enrere un any clau per a la història del país. Coincidint amb el Tricentenari de la desfeta de 1714, s'han produït una sèrie de passos amb els quals –des de l'ANC– considerem que hem arribat al punt de no retorn en el camí cap a la independència.

Començàvem el 2014 amb una unitat política insòlita, havent-se acordat políticament data i pregunta per al referèndum d'autodeterminació –i també el compromís de la seva defensa–. Des de Llagostera per la independència, la feina realitzada tant pel que fa a seguiment de campanyes (Signa un vot, Gigaenquesta, Ara és l'Hora...) com a actes propis, ha estat contínua i –en el marc de l'ANC en el conjunt del país– molt important per seguir avançant. I per superar problemes: no han passat inadvertides algunes situacions d'especial fragilitat, com la que vam viure el mes d'octubre amb el trencament de la unitat política, i a la qual es va reaccionar per part de l'ANC amb una important mobilització a la plaça de Catalunya de Barcelona. Volem agrair a tothom

qui ha estat partícip de la imprescindible mobilització d'aquest any.

Sens dubte, el 9N –a pesar del format final i la seva prohibició per part de l'Estat– va ser un gran èxit col·lectiu. Pels resultats, la gran participació i perquè va suposar un acte definitiu d'insubmissió vers la negació de la sobirania que patim. En destaquem satisfets la gran participació i victòria del Sí-Sí a Llagostera. Tanmateix i per les circumstàncies finals, els resultats no han suposat el mandat democràtic esperat. I sí, ens han de servir per interpretar els flancs per on podem seguir creixent per aconseguir una majoria encara més indiscutible. Amb la recent Declaració de Cornellà, l'ANC ens comprometem a seguir treballant en aquest sentit, al mateix temps que per poder votar els propers mesos en unes darreres eleccions autonòmiques que –com a plebiscit definitiu a guanyar– ens han de dur a la declaració i exercici de la independència en un termini de pocs mesos.

LLAGOSTERA RÀDIO
105.7 FM
www.llagosteraradio.cat

TAXI LLAGOSTERA

Tel. 633 155 821

TAXI 24 hores

www.taxillagostera.cat

SERVEIS

Seguretat social i mútua, assegurances
discoteques, sopars, excursions,
casaments, camps de golf

Anades i recollides a aeroports i ports
de tota Espanya

Comings and goings of airports and ports

Vehicle adaptat (PMR)
6 places + conductor

Unió de Botiguers

II Showroom i promoció de Nadal

Els botiguers, juntament amb establiments de bellesa, varen donar el tret de sortida de la campanya de Nadal amb la celebració de la II *Showroom*.

L'activitat va aplegar molta gent. Les passarel·les de moda i la mostra botiguera van ser un autèntic èxit de públic.

La Unió de Botiguers va convidar els assistents a un refrigeri. De cara a la propera edició us emplacem a tots a venir a acompanyar-nos amb una copeta de cava.

La campanya de Nadal s'ha completat enguany amb el sorteig de més de 200 cistells entre tots els clients dels establiments associats, repartint cada botiga 3 cistells i altres obsequis particulars.

De nou, us donem les gràcies per confiar en el comerç de proximitat del nostre poble.

www.fempoble.cat

Comerços de Llagostera : Carns Esteve

L'origen de Carns Esteve és prou curiós. Josep Esteve i Remei Vall-llosera van haver de marxar de pagès amb tres filles petites i confiaven en el traspàs d'un bar que no arribava mai. Desesperats per trobar un mitjà de subsistència, l'antic arrendatari d'una carnisseria, llavors tancada, els va dir que si volien llogar-la, els ensenyaria l'ofici. Dit i fet. Ho van haver d'aprendre tot en només quatre dies i després espavilar-se sols. La filla gran de 12 anys, Marina, va deixar l'escola per ajudar a la botiga. Quan aquesta es va casar amb Enric Martí, van decidir continuar

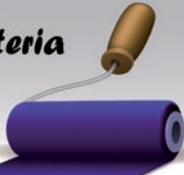
l'ofici. Van fer embotits curats i van començar a servir a restaurants i hotels de la costa.

Van estrenar botiga el 1968. La petita dels quatre fills de la Marina i l'Enric, la Joana, va continuar el negoci amb el seu marit, Joan Fernández, que es va formar per oferir més varietats de productes artesanals i cuinats, mantenint i modernitzant els procediments d'elaboració tradicional.

Recentment la Generalitat de Catalunya els ha atorgat la distinció d'Empresa Artesanal Alimentària, premiant així la cura en els productes que comercialitzen. S'abasteixen de productors locals i criadors que controlen tot el procés d'engreix del bestiar. Carns Esteve es manté fidel a la qualitat i a la sostenibilitat.

Drogueria i Ferreteria
Frigola S.L.

972830642
frigoladf@gmail.com

LLAVORS, EINES PER L'HORT, ADOBS, CEREALS, PINSOS
PINTURES, CÒPIES DE CLAUS I BRICOLATGE.

Puntaires de Llagostera

Sortides de tardor

Les sortides que hem fet aquest darrer trimestre han estat:

- Vilablareix (28 de setembre)
- Fira del Bolet de Llagostera (12 d'octubre)
- Fira de la Llet de Vilobí (19 d'octubre)
- Fira de la Ratafia de Santa Coloma de Farners (9 de novembre)
- Riudarenes (16 de novembre)
- Llançà, per la celebració de la nostra patrona (23 de novembre)

Adjuntem unes fotografies de les nostres labors.

MOTOS
J7
JORDI RUSIÑOL
PASSEIG ROMEU 13
LLAGOSTERA
972832050

Construccions
PUIG RECASENS, s.l.

C/ Barceloneta, 6
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 03 72
Fax 972 83 04 25

vivers
can ragolta

Veïnat de Cantallops, 3
Mòbil 647 668 441
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)
e-mail : viverscanragolta@hotmail.com

Corredor d'Assegurances
Cd'a
COL·LEGIAT

nogue

assessoria laboral i fiscal
corredor d'assegurances

c. Almogàvers, 21
Tel. 972 83 01 35
Fax 972 83 01 01
17240 LLAGOSTERA (Girona)

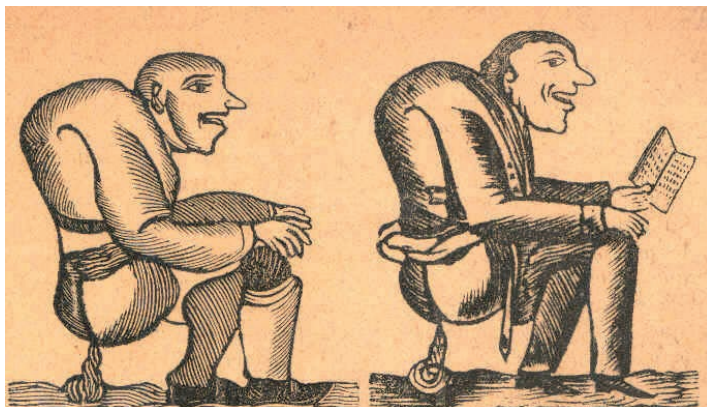
Alternativa x Llagostera

...avellanes i torrons!

Darrers plens de l'any. Alguna cosa falla quan les sessions plenàries del consistori, les úniques reunions decisòries dels nostres responsables polítics que estan obertes a la ciutadania, no tenen públic. Tant se val que es debatin els pressupostos municipals, les ordenances fiscals, les tarifes del subministrament de l'aigua potable, el pla de seguretat viària o la contractació del servei de recollida de residus, el panorama sempre és el mateix: una decebedora Sala de Plens... plena de cadires buides!

No ens volem creure que els nostres veïns es conformen a votar cada quatre anys, ni que ens premien amb la seva indiferència, i considerem que qui governa té l'obligació d'implantar un sistema —en la presa de decisions— que

fomenti la participació dels veïns i els permeti manifestar (de forma permanent i no puntual) la seva opinió. Per això s'ha d'estar disposat a facilitar la màxima informació (abans i no després de prendre els acords), a voler i acceptar ciutadans crítics, a crear noves estructures que facilitin el debat públic, a ser conscients que es gestiona la "res pública" i que es fa amb diners que són de tots, etc. Només així podrem recuperar l'essència de la DEMOCRÀCIA, i només així hi pot haver un control constant i efectiu de l'acció política que ens garanteixi que el seu leimotiv és, sempre, el benestar col·lectiu. L'Ajuntament no hauria de ser com un gran tió que sempre "caga torrons, d'aquells tan bons!" i dóna satisfacció als desitjos individuals o sectorials passant per sobre dels interessos generals. Quan un veí sol·licita fer, o legalitzar perquè ja l'havia fet, una obra il·legalitzable; quan un col·lectiu reclama una actuació del consistori que només el beneficia

a ell, menyspreant altres necessitats; quan una entitat demana una subvenció per tirar endavant una lloable iniciativa, que no és prioritària per a la nostra administració... hauria de rebre, lamentablement, un no com a resposta —és a dir "arengades... malgrat siguin salades"—.

Però ja se sap, l'esperit nadalenc, i encara més l'electoral, estava els cors, i per això el pressupost consistorial pel 2015 inclou despeses com: 12.200

€ per l'enllumenat de Nadal (l'any passat 4.000 €), mentre manté la llar d'infants del Niu com un annex de la del Carrilet per manca de recursos; 4.000 € per al Festival'Era (festival de música alternativa i electrònica), la mateixa quantitat que destina a Càritas; 4.000 € per

adquirir dos pipicans, mentre destinen 3.000€ a participació ciutadana, entre molts altres exemples.

Tió! Tió!

El nostre consistori també satisfà les garrotades de la Generalitat: aplaudeix que sigui la Diputació qui financi les places de llar d'infants en el seu lloc, en detriment d'altres ajuts per al municipi; consent que no compleixi amb els seus compromisos amb el Pla de barris, malgrat el conveni signat ara fa un any; no reclama el pagament immediat del deute amb el municipi mentre es veu obligat a concertar una pòlissa de crèdit per poder fer front als pagaments, etc.

Tió! Tió!

Després d'això, com volem que ens creguem els bons propòsits pel nou any de l'equip de govern!

<http://alternativallagostera.blogspot.com>

Colla Carnavalesca Dit i fet T'hi apuntes?

La nostra colla va néixer l'any 2004 i es va constituir com a entitat sense ànim de lucre -amb els estatuts i la junta- l'any 2009. Des de llavors que no hem parat de créixer i evolucionar. Tot i haver passat per moments econòmics complicats, hem reeixit en la nostra intenció d'iniciar l'adquisició de cert material perquè resti com a patrimoni de la colla pels propers anys: des d'un simple camió que en poques setmanes vam convertir en una carrossa de mides espectaculars, fins a una taula de so, passant pels estris i els materials bàsics per al bon funcionament d'una colla de Carnaval. No cal dir que malauradament encara tenim moltes mancances, però sabem del cert que a poc a poc, amb bona lletra, i comptant amb la il·lusió, el compromís i la capacitat de treball de la gent que formem part de la colla, anirem aconseguint tots els nostres propòsits.

Aquest any passat no vam treure cap premi en cap de les rues, però estem molt contents de la participació i entusiasme de la gent.

Els components de la Colla Carnavalesca Dit i Fet volem donar les gràcies a tots els llagosterencs que ens han acompanyat a les quines que hem organitzat aquestes festes de Nadal al Casino Llagosterenc, i a tots els establiments locals que col·laboren amb nosaltres amb el seu patrocini.

Si esteu interessats a participar en la colla de Carnaval Dit i Fet ho podeu fer trucant al 654-77-95-38 o per correu electrònic a l'adreça que us facilitem a continuació:

carnavalditifetllagostera@gmail.com

Taekwondo Llagostera Els campionats

Alguns dels alumnes del Taekwondo Llagostera han participat, durant el diumenge 23 de novembre, al Campionat Infantil Taekwondo Catalunya a Barcelona. En aquesta edició s'han pogut classificar en primer lloc tres alumnes (David Omella, Alberto

Ailisoaie i Elias Benfares), i dos en tercer lloc (Cristina Moisa i Ayman Salah). També han participat: Cristina Voz, Alex Malagon i Paula Serrat. Ara ens estem tornant a preparar per al següent campionat, que serà en breu.

CAP Llagostera

L'obesitat

L'obesitat és una malaltia crònica causada per factors molt diversos, tant genètics com ambientals, i que provoca un excés d'acumulació de greix al cos. No es tracta d'un simple problema estètic, sinó que constitueix una veritable amenaça per a la nostra salut, ja que incrementa les possibilitats de patir altres malalties com diabetis, colesterol, hipertensió, malalties articulars, de la vesícula biliar, coronàries i respiratòries, entre d'altres.

Causes de l'obesitat

Els experts adverteixen que l'obesitat està augmentant de manera alarmant als països occidentals com a conseqüència del sedentarisme de la vida moderna i els mals hàbits alimentaris. Es creu que en els pròxims vint anys el nombre d'obesos es duplicarà. En l'actualitat, aquesta malaltia ja afecta més de dos milions d'espanyols i és una mica més freqüent en les dones que en els homes. Un 43% de la població espanyola entre 20 i 65 anys pateix sobrepès o obesitat.

Quin és el pes adequat?

El pes adequat es pot saber calculant l'Índex de Massa Corporal (IMC): el pes en quilos partit per l'alçada en metres al quadrat.

Si el resultat es troba entre 18,5 i 24,9, el pes es considera normal. Entre 25 i 29,9 es considera sobrepès i, a partir de 30, obesitat. A més, a partir de 30, s'incrementen les possibilitats de patir determinades malalties. Però no només el grau d'obesitat és un factor de risc per patir patologies diverses, sinó que també hi influeix la distribució de greix al cos.

Així, quan s'acumula més a nivell abdominal hi ha un risc més gran de desenvolupar diabetis i malalties cardiovasculars, i quan el greix s'acumula a nivell de glutis i cuixes, els problemes associats no són de tipus metabòlic sinó més aviat estètic i lo-

calitzats a nivell dels membres inferiors (circulació, artrosi de genolls, etc.)

La prevenció

Sempre podem intentar portar una dieta equilibrada i mantenir una activitat física adequada a les característiques de cada persona. És molt important tenir en compte que un cop establerta l'obesitat és molt difícil revertir-la i es requereix un gran esforç i constància. Per això, es diu que la millor manera de tractar l'obesitat és prevenir-la.

La prevenció ha de començar ja des de la infància, educant els nens perquè aprenguin uns hàbits alimentaris correctes i promovent la pràctica d'exercici físic des de petits. Aquest aprenentatge infantil és fonamental, ja que condicionarà els hàbits de l'adult. Altres períodes en què hi ha una tendència a guanyar pes són l'adolescència, l'embaràs, la mitjana edat en les dones i després de casar-se en els homes.

Recomanacions en el tractament de l'obesitat

- La primera regla en matèria d'obesitat és no permetre's engreixar-se. Per prevenir-la haurem de portar una dieta equilibrada i fer exercici de manera regular, en funció de l'edat i de les característiques individuals.

- Per aprimar-se, és fonamental portar una dieta equilibrada, menjant de tot però amb moderació i en funció de les necessitats energètiques de cada un. Els àpats hauran de repartir-se en 4 o 5 al dia, evitant picar entre hores. Hem de moderar el consum de greixos animals saturats, augmentar el consum de fruites, verdures i peix, procurar menjar a poc a poc i mastegar bé.

- Els beneficis d'una pèrdua de pes, encara que sigui petita, en una persona obesa, compensen amb escreix l'esforç, ja que es redueix el risc de patir moltes malalties.

Transports Nacionals i Internacionals

JAPIC PETIT, S.A.
Transports

C/. Girona, 31
17240 Llagostera
(Girona - Espanya)

Tel: 972 830304-972805257
Fax: 972 830555
Email: transit@japicpetit.cat

AUTOESCOLA LLAGOSTERA

Passeig Tomàs Boada, 10 - 17240 Llagostera
Tel. 972 83 00 81 - 608 69 87 56 / Fax. 972 83 03 42
www.autoescolallagostera.com

Llars d'Infants "El Carrilet" i "El Niu"

Les fotos de grup

INS Llagostera

Retrospectiva del primer trimestre

Quan llegiu aquestes línies ja haurem acabat el primer trimestre del curs. En el transcurs d'aquests primers mesos, un grup d'alumnes voluntaris de 3r d'ESO s'han format com a *Mediadors en conflictes d'internet entre iguals*; ha estat la primera promoció de les comarques gironines.

El dia 22 de setembre, els alumnes d'ESO van fer la sortida de tutoria del primer trimestre: els de 1r van anar a Palafrugell, al museu del suro; els de 2n van anar a visitar Can Torremansa i la Pineda Fosca; els de 3r van fer un recorregut pel casc antic escoltant les llegendes de Llagostera; i els de 4t van visitar l'observatori de Can Roig i van fer una visita guiada pel casc antic del poble.

El dimarts dia 25 de novembre el nostre institut va ser portada del Suplement *L'Aula* del Diari de Girona, on es parlava dels alumnes mediadors en conflictes d'internet, del projecte *Llegim junts!* que portem a terme juntament amb l'escola Puig de Cadiretes, dels premis aconseguits en diversos concursos de cristal·lografia, de la Jornada de Portes obertes on la celebració d'una efemèride fa d'eix vertebrador amb la participació de tota la comunitat educativa i, per últim, també van parlar dels nostres alumnes qui durant dos anys consecutius han aconseguit la beca Amancio Ortega per estudiar primer de batxillerat al Canadà. I per acabar, al final del mes de novembre van tenir lloc les eleccions al Consell Escolar. Volem agrair la col·laboració als candidats i a tots els membres que hi van participar.

ReparamiPC.com

Demana informació dels nous cursos d'informàtica

Reparació d'ordinadors
Classes d'informàtica
Assistència a domicili
Venda a mida i per encàrrec
Disseny

ReparamiPC.com

HORARI D'HIVERN:
De dilluns a divendres Matins 10 a 13h
Tardes 17 a 20h

HORARI D'ESTIU:
Matins de dilluns a divendres 10 a 14h.

**Estació Carrilet
Dispensari +**

Passeig Tomàs Boada 29, Llagostera (Girona)

972 83 17 10

Escola Lacustària

Visita a l'observatori astronòmic

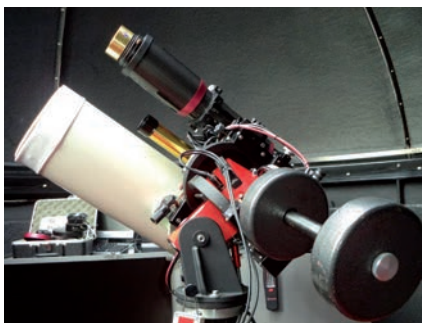
El mes de desembre de 2014 els nens i nenes de cycle inicial van anar a l'Observatori Astronòmic Can Roig de Llagostera. Van veure la cúpula i els telescopis, que estan fets de fibra de carbó i d'alumini, i alguns van poder observar el sol. En Rafel Balaguer els va ensenyar un simulador de l'univers. Hi ha planetes que tenen més de 70 satèl·lits. Van veure fotos de l'espai fetes des de l'observatori i van descobrir que sovint els colors que es veuen no són

els de veritat, s'hi varen estar molts dies per fer-les. Varen aprendre que a l'espai hi ha galàxies, estrelles de diferents colors, nebuloses, planetes, forats negres, que la nostra galàxia és la Via Làctia i que hi ha possibilitat de vida en altres planetes. Va ser una experiència molt emocionant i els nens i nenes us recomanen que hi aneu.

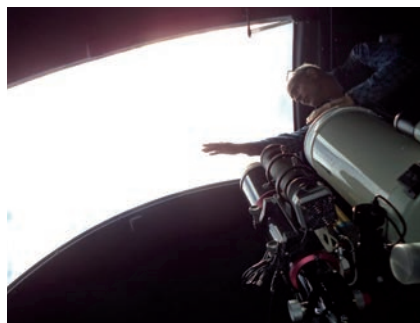
Alumnes de segon

En Josep M. explicant les imatges de les nebuloses

Amb aquest telescopi es pot observar l'espai

Cúpula de l'observatori oberta. Quan gira el telescopi, la cúpula es mou

Nens i nenes mirant el simulador i escoltant les explicacions d'en Rafel

A punt d'observar el sol

Una nena observant el sol amb el telescopi

**ENCARA
NO ETS
SUBSCRIPTOR
DEL
BUTLLETÍ?**

**12€
ANY**

Francesc Pujadas

**FONTANERIA · ELECTRICITAT
CALEFACCIÓ · GAS · REGS
DESAIGÜES · IL·LUMINACIÓ**

**Passeig Romeu, 57 B. 2a. · Tel. (972) 83 00 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Mob.629351666**

Escola Puig de les Cadiretes

Foment del pati actiu a l'Escola Puig de les Cadiretes

A mig matí, els alumnes d'Educació Primària gaudeixen d'un temps reduït d'esbarjo dedicat al joc lliure al porxo i a la sureda, i també a l'activitat esportiva en les magnífiques instal·lacions del centre.

Amb l'objectiu de millorar la convivència entre iguals mitjançant la pràctica d'esports coeducatius en aquesta franja horària, enguany els dos mestres especialistes d'Educació Física han implementat el PATI ACTIU, un projecte basat en l'organització de diverses activitats esportives de lliure participació per part dels alumnes d'aquesta etapa.

Els esports practicats són introduïts prèviament a l'àrea d'Educació Física, amb la finalitat de donar a conèixer a l'alumnat el reglament de funcionament corresponent a cada esport i el material utilitzat.

Els responsables del PATI ACTIU interactuen amb els alumnes, assessorant-los en la pràctica esportiva i observant la seva evolució.

El projecte està valorat de forma excel·lent per part de les tutores d'Educació Primària, donat que ha reduït la conflictivitat entre iguals a l'hora de l'esbarjo.

El PATI ACTIU contempla la programació de diferents actuacions al llarg del segon i tercer trimestre, com el tennis taula, els malabars i el mini handbol entre d'altres.

En aquest primer trimestre s'ha fomentat el pre-esport del *Korfbal* com a mitjà coeducatiu i formatiu.

També s'ha treballat el mini voleibol per tal d'assolir els nivells de convivència i acceptació entre iguals.

PUB L'ENRENOU
LLAGOSTERA

C/ Gavarres ,24
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 09 73
Fax 972 83 18 14

[recomanacions]

Web

www.orgulloysatisfaccion.com

Aquest web és una revista digital d'humor satíric. Aquest portal està creat i conduït per ex-dibuixants de la revista *el Jueves*. Després d'una polèmica portada que va ser censurada per la pressió de les altes esferes, un grup de treballadors de la revista es varen revelar contra això i varen començar el seu propi projecte. Si voleu estar al dia de tot i riure una estona, aquest és el vostre web.

Llibre

Urbrands

Autor: Risto Mejide

L'últim llibre del reconegut publicista i comunicador ens parla de com construir una ciutat a mode de metàfora, és a dir, fent servir l'estructura d'una ciutat ens explica com donar forma a una empresa, un projecte o fins i tot a una persona. Una molt bona opció per a aquells que volen emprendre i per als qui volen replantejar-se com viuen la seva vida.

CD

Rebel heart

Artista: Madonna

La gran reina del pop torna, després de dos anys de silenci, per la porta gran. Madonna presenta un nou disc amb la seva essència i el seu toc més personal, essent novament capaç d'adaptar-se al nous temps i seguir triomfant com fa 20 anys enrere.

Sèrie

Broadchurch

A la costa est d'Anglaterra hi ha una vila anomenada Broadchurch, que dona nom a la sèrie. Protagonitzada per David Tennant, conegut pel seu paper a la mítica sèrie anglesa *Doctor Who*, i Olivia Colman, qui encarnen a dos policies d'investigació que porten el cas més important que ha viscut mai la petita població: la misteriosa mort d'un nen d'11 anys i la recerca del seu assassí (el qual, cal dir, és altament sorprenent). Aquest mateix gener s'ha estrenat la segona temporada, que promet tant o més que la primera.

InstaRepost

Una de les manques de la xarxa social *Instagram* és que no dóna la possibilitat de compartir amb els nostres seguidors les imatges que ens agraden d'altres usuaris. L'aplicació que us proposem soluciona aquest "inconvenient". Entrant amb el mateix *log* que a *Instagram* se'ns permetrà fer comparticions de les imatges.

[els consells d'en Byte]

Tablets, un regal immillorable... però com a complement!

Si fa uns anys ens haguessin dit que tindríem un dispositiu de no més de 15 centímetres amb el que podríem rebre trucades, fer fotos, gravar vídeos i consultar qualsevol cosa a Internet per sortir del pas, haguéssim pensat que ens parlaven de ciència ficció... i a sobre multi tàctil.

No fa gaire més de 20 anys que tenim Internet a Catalunya, i potser una dècada des que forma part de la nostra vida diària, del nostre fer de cada dia. No obstant, la rebuda per part de l'usuari, i també de les empreses que han vist una plataforma comercial sense costos logístics, ha fet que aquest mitjà progressi cada cop amb un grau exponencial més elevat, arrossegant, tanmateix, a tot el que envolta el seu ús.

Els dispositius de connexió en són un clar exemple, i en el nostre cas les anomenades *tablets* o tauletes tàctils.

Una tauleta tàctil en si no és un substitut del portàtil (no encara) o del PC, ja que no és tan versàtil ni tan còmode treballar-hi. Tampoc no és un substitut del mòbil, ja que tot i tenir en alguns casos ranura per targeta telefònica i donar opcions de rebre o fer trucades, no és tan manejable com un mòbil. Tot i això, és un complement perfecte per poder connectar-nos a Internet, llegir algun arxiu PDF o fer uns minuts de joc per oblidar-nos de tot plegat.

Què hem de tenir en compte en comprar una tauleta tàctil?

Primer de tot, el sistema operatiu: Apple, Android, Windows... Jo em decanto per Android.

Segon, les opcions:

- Té port USB per connectar memòries externes o dispositius (teclats/ratolins...)

- GPS que ens permetrà utilitzar-lo com a mapa sense connexió a Internet
- Qualitat de la càmera (frontal/posterior)
- Memòria de magatzem (és ampliable?)

Com a tercer punt clau, la mida. En tenim des de 7" fins a 14". Si busquem portabilitat quant més petita, millor, si busquem qualitat d'ús per sobre de portabilitat, no podem baixar de les 10" anant a 14" com a extrem superior, fent-se més feixuc el fet de transportar-la sempre amb nosaltres.

Com a quart punt i important, l'autonomia de la bateria. Penseu que bateries que durin poques hores fan que en voler utilitzar-la duri massa poc i ens quedem sense, amb la qual cosa acabarem per no fer-la servir.

Així doncs, em compro una tauleta tàctil o un portàtil?

Són eines diferents. Tot i que Microsoft amb la *Surface PRO 3* ha aconseguit crear un híbrid entre *tablet* i PC, tot i que Apple deixa el llistó molt alt amb el seu iPad, encara no són substituïts del portàtil o de la torre que tots coneixem.

Si us hagués de fer una recomanació i tornant al progrés de què abans parlàvem, la millor opció per estudi, consulta i temps de lleure és en si una tauleta tàctil, però si el que volem és treballar amb documents o programes heu d'anar al PC de tota la vida, o al portàtil si en necessiteu portabilitat. Potser el consell és, de nou, que penseu en invertir-hi el mínim possible, ja que en pocs mesos els avenços en tecnologia fan que allò que has comprat no tingui cap valor un cop ho has estrenat.

ReparamiPC.com

Aquest i altres consells els podeu seguir al facebook de ReparamiPC, i també donant-vos d'alta al canal de Twitter (@ReparamiPC_com)

CULTURA*

[activitats biblioteca]

Cristina Garcia Molina, que va organitzar el club de lectura de la Biblioteca l'any 2002 i el va conduir fins al 2011, ha guanyat recentment dos premis literaris: el 23è Premi Literari Ciutat de Badalona, i el 27è Premi Literari Països Catalans – Solstici d'Estiu, amb el seu primer recull de contes: *Silenci a taula*.

Nascuda a Granollers l'any 1975, treballa de professora de secundària. Ha participat en les antologies *Els cadells de Mas Palou i altres narracions* (Premi Vent de Port, 2012) i *Iceberg* (Escola d'Esriptura de l'Ateneu Barcelonès i Leqtor Universal, 2014). També és l'autora dels tres textos infantils de *Plou...però quin sol!* (2013).

Silenci a taula ha estat publicada per l'editorial Viena aquest passat mes de novembre.

[el racó dels artistes]

Marc Ortín

El món necessita gent que estimi el que fa

Una bonica frase que porta serigrafiada a la dessuadora i que el defineix. Per a en Marc Ortín Amat, nascut el 20 de gener de 1990, es van necessitar quinze anys per poder-se'n adonar. Però abans havien passat moltes coses: de petit, en Marc, era un nen tímid, que es movia en el seu cercle d'amics de l'escola. Havia anat a artesania amb la senyoreta Teresa, i ja tenia ben clar que ell es volia dedicar a l'art. A l'estiu, com molts nens del poble, havia format part de la generació casalista i més tard ajudant de cinema a la fresca. "Vaig provar d'anar-me'n a passar els estius voltant per tot Catalunya amb el meu pare, que muntava cinemes a la fresca". Això el va permetre perdre part de la vergonya i fer més amics arreu. A l'escola, amb 11 anys, el joc preferit de la seva colla a l'hora del pati es va convertir en imitar sons amb la boca, fins a tal punt que, en arribar a casa, continuaven

entrenant-se per l'endemà poder ensenyar noves imitacions. Fins anys més tard no es van adonar que del que feien per passar-ho bé, se'n diu *beatbox*.

Els seus dots musicals, però, no es limitaven només a les còpies, sinó també a la flauta travessera. "Jo volia fer saxo, però a Llagostera no n'hi havia. Em van proposar fer flauta, i em va fascinar pel fet de ser un dels pocs instruments que es pot mesclar amb el *beatbox*". Més tard es va acabar traient el Grau Professional, començant a Llagostera i acabant-lo a Sant Feliu de Guíxols. Ara, ell fa de professor a l'escola de música Adrià Sardó, a Calonge. Amb 15 anys va decidir apuntar-se a unes colònies

que organitzaven al CESE (Centre d'Esplai de Sant Esteve, de Caldes de Malavella), i aquest va ser el punt d'inflexió: eren més de 100 nens i nenes desconeguts per a ell, i aquí van passar dues coses molt importants: una va ser que va perdre part d'aquesta vergonya i, l'altra, és que va descobrir que ell volia ser com els seus monitors. I així va ser. A dia d'avui és formador de lleure a Girona, a l'Escola de l'Esplai, però abans va ser monitor i director de lleure als esplais de Llagostera, Caldes i també al casal de Riudellots. El fet de dedicar molta part del seu temps a l'educació en el lleure li ha permès créixer musicalment, ja que gràcies a les necessitats dels nens i nenes s'ha comprat diversos instruments: la guitarra, una gaita, el xaphoon i el didgeridoo. *"Els nens es cansen ràpid de les rutines i d'això en trec molts recursos"*.

L'any 2008 va començar Belles Arts, i només amb tres anys es va treure la carrera. Es va especialitzar en escultura i dibuix artístic. Defineix la seva manera de fer art d'una manera innovadora, sempre adaptada als temps que estem vivint: *"Faig pintura moderna, el meu pinzell és el bolígraf digital. Al final, acabes fent el mateix, però sense embrutar-te la bata"*. Es dedica, sobretot, a fer il·lustracions amb molt de color, al més pur estil de conte infantil, però també li encarreguen retrats, il·lustracions, logotips i cartells per a Ca La Viudi, on també fa de dinamitzador d'una colla de joves i de professor de plàstica per a nens.

Al principi del 2009 van fundar la banda de rap "Comité del micro" juntament amb Pau Viñas (Tuja), Fran Roldàn (Fermoh), David Canut (Kànut) i Albert Garcia (Crakio). L'any 2010 van treure una maqueta i, al llarg dels anys, han anat fent temes inèdits. *"Ara, a la gent li agrada viatjar pel youtube i anar de cançó en cançó. Això és el que busquem"*.

Va formar un taller de rap (Llagos crew project) a l'escola

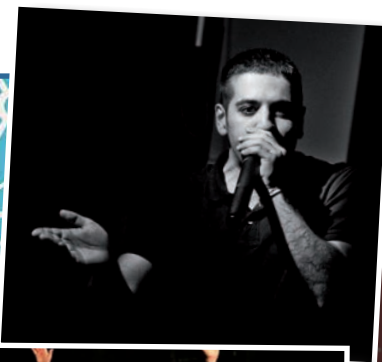
d'El Far on va descobrir talents com Àlex Santiago (Sayk).

El seu alter ego, en Moug, té un costat més crític i de denúncia, el qual fa aparèixer a les seves poesies. *"De fet, el R.A.P ve de les inicials Rythm And Poetry. Busca el que té un poeta i el que sona bé musicalment"*. Les seves lletres són crítica social. *"Com a MC faig rap en català, i m'agrada perquè encara és terreny per explotar"*. Va participar al campionat d'Espanya de *beatbox* de l'any 2010, quedant entre els millors del país. I és que quan és dalt de l'escenari, ja sigui fent un concert amb Comité, un *show* en una discoteca, presentant festivals o fent d'*speaker* per dinamitzar una competició de *breakdance* mentre fa *beatbox*, es sent com peix a l'aigua. *"Intento passar-m'ho bé amb tot el que faig"*.

Potser és aquest positivisme el que el va portar a la secció d'en Peyo, *Hàbils*, del programa d'humor de TV3 *Alguna Pregunta Més?* (APM?). Se'l va veure arreu de Catalunya, va triomfar fent de *beatboxer*. Aconsegueix fer nou sons alhora; tres sonant a la vegada i els sis que resten, intercalant-los. En Toni Clapés (Versió Rac1) el va veure i també el va voler al seu programa. Hi va anar diverses vegades, i també van comptar amb ell per al 30è aniversari de Toni Clapés a la ràdio. *"A partir d'això m'han sortit mil històries i intento gaudir-les al màxim"*.

Està clar que la identitat d'en Marc està en una batalla contínua entre ell mateix i el seu alter ego, però tant és, perquè tal com diu ell: *"A vegades guanyes i a vegades aprens, l'error és una lliçó que mor quan la comprens"*.

Cristina Puig

Per un sí o per un no

Arribarà el mes de maig i s'encendrà la primavera i la sensació de municipalitat experimentarà l'agitació pròpia de quan toca elegir alcaldes i regidors. Per a les criatures de la meva generació aquesta serà, i de seguida és dit, la desena vegada que podrem contemplar l'esdeveniment i ja coneixem quins efectes té sobre els individus i la col·lectivitat i quins deuen ser, ara i quan això es publiqui, els tràfecs de les formacions polítiques que volen presentar candidatura. Llagostera té un alcalde vocacional, de naturalesa conciliadora i tendències paternals, que ha donat a CiU una majoria espaterrant, gens habitual en poblacions de la magnitud de la nostra i d'aquesta banda del món, i això, òbviament, proveeix les nostres eleccions locals d'uns trets específics. Però hi ha lleis que s'acompleixen sota totes les condicions meteorològiques i en les properes setmanes res impedirà que uns quants convilatans d'ambdós sexes i diversa condició, hagin d'examinar-se a fons i considerar la possibilitat de formar part d'una candidatura i qui sap si assumir les responsabilitats de la representació democràtica i fer-se càrrec dels destins col·lectius. És fàcil dir que no, o dir que sí de forma immediata, però és impossible fer-ho sense notar el rosec del dubte. El sentit del deure, per descomptat, la civilitat, la convicció profunda sobre la conveniència de dedicar uns anys de la pròpia existència a aquestes exigències de la vida en comú, la vanitat, és clar, aquesta bèstia insaciable que ens devora i que tan difícil és de dominar, i l'instint que aleteja a l'interior de la immensa majoria i que empeny a comprometre's en projectes comunitaris, des

de l'AMPA a les puntaires, o de la comissió de festes a la petanca. I també, òbviament, les ganes d'influir, de desenvolupar els projectes que s'han somiat, d'intentar que en el nostre petit món es faci allò que mai no s'ha fet, que es potenciï allò que és incipient, que s'atengui allò que està abandonat i s'abandoni allò que penses que no aporta res als interessos col·lectius. Hi ha tantes raons per dir que sí com temors a fer-ho. És més fàcil governar un imperi que una comunitat de dimensions humanes com la nostra, on el poder és proper i la distància entre administració i administrat és curtíssima. I això, que és bo, és infinitament més esgotador i exigent. Governar és gestionar les complexitats de la convivència, però, en bona part, és distribuir pressupostos, i per fer-ho, més que engrescar-se en projectes cal determinar prioritats. Des de la meva subjectivitat, que com totes és fruït de les pròpies circumstàncies, a vegades em sembla que és en l'àmbit de les prioritats on tenim un problema, en especial si considerem fins a quin punt per a molts llagosterencs la vida ha esdevingut duríssima. Tant de bo que els que finalment donin el seu sí i es mostrin disposats a enfil·lar la plaça del Castell, entenguin que ni la imatge del poble, ni la repercussió, ni la posteritat, es poden situar per damunt del benestar i de la satisfacció de les necessitats més elementals dels que hi viuen.

Enric Ramonet

Abili Bassets Roure, un homenot llagosterenc

L'abril de 2013 publicàvem l'article titulat *La connexió llagosterenca en la trinitat argentina*, amb quatre pinzellades sobre el llagosterenc Abili Bassets i Roure, nascut el 1907 al veïnat de Ganix i immigrant de ben jovenet a l'Argentina amb la seva família. Allà va entrar a l'ordre dels salesians i va esdevenir un reconegut filòleg, lingüista i musicòleg, entre altres notables coneixements. Al final, dèiem que en un cens trobat a Internet figurava que encara seria viu, tot i que ja tindria 105 anys... Bé, han passat uns quants mesos, però finalment gràcies a la senyora Núria Bassets de la Cruz, barcelonina però emparentada amb la branca Bassets llagosterenca i qui ha fet un gran treball de recerca en l'arbre genealògic dels Bassets, hem pogut acabar de resseguir les vicissituds del nostre llagosterenc pròdig.

Els seus pares eren Edelmir Bassets i Genís i Clotilde Roure i Maiol. L'Abili deia que havia nascut el 22.2.1907 (tot i que en l'article anterior apuntàvem el 24.5.1907, que és la data que figurava en algun papers) i tenia una germana. Ara sabem que el 1930 va ser ordenat subdiaca a Roma, que el 1993 es va doctorar en Teologia a la Universitat Gregoriana de Roma, i que el 1934 va retornar a Buenos Aires on, al cap de poc i davant les dificultats de subsistència de la seva família, hauria hagut de deixar l'ordre per dedicar-se a treballar i poder-los mantenir.

Quan tenia 33 anys es va casar amb Berta Schifrin, argentina d'ascendència alemanya, amb qui va viure 57 anys fins a la mort de la Berta el 1997. No van tenir fills. L'Abili va

morir el 28/09/2002, als 95 anys. Políglota i traductor de català, alemany, francès, italià, llatí, grec, portuguès i anglès, estem davant d'un humanista que va estudiar i treballar els camps de les arts, la literatura, l'educació, la ciència i la tècnica. Podia recitar Dante en italià, Virgili en llatí o qualsevol poeta anglès. Una de les personalitats més riques i més poc conegudes que ha donat la nostra vila. Tot un homenot.

Una oportunitat perduda

Fa pocs dies un camió de l'Ajuntament de Girona es va endur de la seva casa del carrer Santa Anna les obres de l'artista Enric Marquès i Ribalta (1931-1994), d'acord amb un conveni signat amb la vídua Annie Henry Marquès, segons el qual cedeix l'obra al municipi de Girona (on va néixer l'Enric) per la seva conservació i exposició quan s'escaigui. No conec la lletra petita de l'acord, i entenc que és la millor sortida per poder conservar els dibuixos, pintures i collages de l'Enric. La qüestió és si l'Ajuntament de Llagostera no hagués hagut de prendre part més activa en aquesta negociació, ja que tinc la sensació que del desenllaç final n'hem quedat al marge. Bon any 2015.

Joan Ventura Brugulat

Tornar a sa terra

Resulta curiós i a voltes gairebé inversemblant que de vegades sigui la manca de tot allò que és saludable i necessari per posar-se a escriure amb un mínim d'encert el que ens doni l'enfocament precís, una cosmovisió de les petites coses que, si poguéssim, si tinguéssim temps i ganes, voldríem dir.

A tot això –i malgrat aquest article sigui una apel·lació principalment emotiva, a més de col·lectiva, excoient i exclusivament llagosterenca- cal sumar-hi, si se'm permet situar-me al centre del focus per un breu instant, la frenesia que la distància provoca en tot allò que ens és nostre. Escric aquest article a poques hores d'haver tornat d'un recorregut nadalenc (i gairebé tant apòcrif com necessari, diria) per la Xina, Tailàndia i Cambodja. L'escric amb més de trenta hores de vol a l'esquena, irremeiablement mort de fred al sofà de casa, incardinat de nou rere el mur del context propi, on som invencibles. *La sublim enyorança del retorn* de la que parlava en Manolo Chinato i que aquells que ens hem acostumat a viatjar utilitzem alhora com un mecanisme de fuga perpètua.

Per raons horàries la sort ha volgut que el primer contacte que tingués de nou amb el poble fos per mitjà de la Irina, que en algun moment m'havia enviat un *whatsapp* felicitant-me l'any, desitjant-me bon retorn i convidant-me, si hi era a temps, a la reobertura de la barberia Mir la nit de reis. L'Arnau encara en té per dies a Nova Zelanda. En Rafa només va poder venir uns dies per Nadal i ja tornava a ser fora. I tots dos hi estaven convidats, perquè aquestes coses funcionen així. Llagosterenca i perruquera de mena, costa imaginar-se-la gaire allunyada d'aquestes dues polaritats. Criats de bracets com hem estat, jo que l'havia vist començar a treballar al carrer Joan Maragall

quan ni tan sols podia imaginar-me el significat d'aquest verb, no puc sinó albirar una espècie d'entossudiment històric o atàvic dels elements i els personatges que conformen la cosmogonia del nostre poble, assentant d'igual manera un imaginari col·lectiu. Que el relleu de la barberia Mir es produeixi d'aquesta manera i per una Masferrer només pot ser motiu de celebració i un argument més per fer-la perviure molts més anys. No és casualitat que, coronant la part més alta del local, el cartell amb el logotip del barber no s'hagi volgut tocar ni per part dels que ja hi eren ni pels que ara entren amb aires nous i vocació de continuïtat. No molesta, ans al contrari. Ens identifica. Tampoc és casualitat que el fil conductor de les converses de la inauguració –la poca estona que vaig ser-hi- estigués governat pel reguitzell d'anècdotes i records de tots aquests anys passats, i no pas pels projectes que arrenquen, als que de tant en quan se'ls desitjava una sort indubtablement sincera i familiar. Al cap i a la fi, aquí tots ens coneixem i tothom sap del que és capaç cadascú.

I llavors m'adono que anar una mica més enllà de les fronteres concedeix aquestes petites llicències: ser capaç de tornar a casa per posar novament de costat un dels escenaris de la teva infantesa i un dels companys de bressol, travessant anys i somnis per arribar a algun racó on l'escalfor reconforta i les invitacions estan comptades. Sort, doncs.

Txema Torrent

Mots Manllevats

Deia un conegut escriptor uruguaià:

“Hoy por hoy, no queda bien decir ciertas cosas en presencia de la opinión pública: el capitalismo luce el nombre artístico de *economía de mercado*; el imperialismo se llama *globalización*; las víctimas del imperialismo se llaman *países en vías de desarrollo*, (...) el derecho del patrón a despedir al obrero sin indemnización ni explicación se llama *flexibilización del mercado laboral* (...) un negro es *un hombre de color*; donde dice *larga y penosa enfermedad*, debe leerse *cáncer o sida* (...) *Dignidad* era el nombre de uno de los campos de concentración de la dictadura chilena y *Libertad* la mayor cárcel de la dictadura uruguaya...” (Patas Arriba de E. Galeano, 1998)

Molt s'ha dit, i s'ha escrit, sobre la manipulació del llenguatge. Aquest fenomen es dona en molts àmbits: el periodístic, l'econòmic, l'esportiu... però allà on més ha proliferat ha estat en l'àmbit de la política, on s'ha passat de parlar amb correcció a utilitzar un llenguatge políticament correcte, i d'aquí a utilitzar mots o fer servir expressions per evitar connotacions negatives, per fer canviar percepcions, o per, directament, amagar la realitat.

A nivell estatal i nacional hem tingut molts exemples: “*los pequeños hilitos con aspecto de plastilina*” de Rajoy, en referència a les fuites de petroli del Prestige; la desacceleració de Zapatero per definir la situació de crisi econòmica; l'expressió “*magatzem temporal centralitzat*” utilitzada pel lobby nuclear per referir-se al cementiri nuclear; o un recent titular de premsa que deia “*augmenta el nombre de gent que cerca feina*”, en comptes de dir que augmenta l'atur.

Però també trobem maneres més subtils de mani-

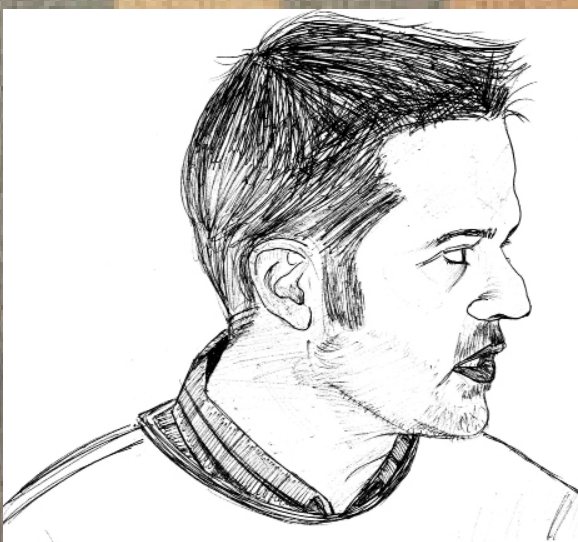
pular el llenguatge, com ara quan s'utilitzen mots per definir determinades actuacions o polítiques malgrat no s'ajustin al seu concepte. És a dir, quan es qualifiquen unes determinades polítiques de “sostenibles” i no s'habiliten les partides pressupostàries que les han de fer possible o no s'executen els plans que les preveuen; quan es diu que un pressupost és “social” i les actuacions estrictament socials representen una minsa part de la despesa; quan es defineix una actuació com a “solidària” i no passa de ser caritativa; quan es crea una regidoria “per a la igualtat de la dona” i no s'actua en aquest camp; o quan es galleja de ser “participatiu” i no es fa més que de forma esporàdica i testimonial.

El mateix passa quan es diu que el nostre consistori és un exemple de “transparència”. Recentment la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB ha donat el segell Infoparticip@ a l'Ajuntament de Llagostera, després d'avaluar si el web municipal ofereix dades bàsiques sobre qui són els representants polítics i com gestionen els béns col·lectius. Com diu l'entitat que la concedeix “*aquesta certificació està concebuda amb l'objectiu d'aconseguir una millora de la informació publicada als webs municipals, actualment molt insuficient i deficient*”.

Hem de celebrar qualsevol avanç en aquest terreny, però com diu la dita “*en el país de los ciegos el tuerto es el rey*”, i hem de ser conscients del molt terreny que ens queda per recórrer per ser un referent en transparència.

Cal doncs que estiguem amatents perquè no ens passin bou per bèstia grossa. Com més raonament i capacitat crítica tinguem, més difícil ho tindran per manipular el llenguatge i per amagar realitats i, per tant, per manipular-nos.

Lluís Postigo

...ela geminada

Moralisme en cursiva: gelosia

Joan Frigola

- Bé. Després de fer el ridícul diverses vegades:
m'han obligat a retirar-me.

L'inspector Kurtz estava assegut a la barra del Casino. En Jordi, en Pere i jo escoltàvem la seva història mentre trascolàvem unes birres.

- Ara us explicaré les meves actuacions més destacades, així aquest tabernacle d'en Frigola no caldrà que s'inventi històries ridícules sobre la meua persona.

- Jo no m'he inventat res. - vaig defensar-me. - Les teves ficades de pota...

- SILENCI! - va tallar-me amb posat de perdonavides i va començar la història: - Només tenia tres hores per descobrir l'assassí... Bé, en realitat encara no era un assassí, perquè no havia matat... però, si no aturava el criminal abans de tres hores, es cometria una tragèdia. Tot va començar quan vaig rebre la carta d'en Pitu Clofoia, assegurant-me que mataria la seva dona i el seu germà perquè els havia enganxat follant...

- Vaja, sempre el mòbil del sexe. - va apuntar en Jordi.

- Sí, la vella història d'infidelitats. En Pere tenia un bar de mala mort al carrer nou del teatre, a Girona. En la carta que va fer-me arribar un marrec de 10 anys, deia que els mataria i no els trobaríem mai més... Jo no em vaig immutar, sóc un tipus fred, amb els nervis d'acer inoxidable rovellat...

- No vares córrer per intentar salvar els pobres amants?

- No. No vaig moure ni una pestanya. Sabia que no podria perpetrar aquest crim. Ho tenia tot controlat.

- Com?

- Molt fàcil. En Pitu no tenia parella, ni germà. Era un solteró sense família. I el més greu encara... sense clients al bar. Per això m'enviava aquestes

missives perquè hi anés a fer un toc.

- Ah - vàrem fer tots tres, alleujats.

- El més curiós del cas és que quan en Pitu va morir i varen reformar el local, varen trobar dos cadàvers sepultats en un caixó de formigó sota la barra.

- La vares cagar una vegada més. - vaig dir.

- NO! - va cridar en Kurtz - Les víctimes eren dos amants que havien desaparegut feia més de 10 anys, que no eren familiars d'en Pitu. Una desaparició que no es va aclarir.

- Ho veus.- va fer en Pere.- Tampoc no us en vau sortir.

- La desaparició no la vaig investigar jo, però sí que és cert que no es va resoldre. Fins que varen aparèixer els cadàvers i vàrem saber que efectivament els havia assassinat el marit enganyat de la dona, i en Pitu Clofoia el va ajudar a ocultar els cossos sota la barra...

- La gelosia.- va postil·lar en Jordi.- La causa de moltes tragèdies.

- Efectivament.- va fer en Kurtz.- El meu lema és:
*No et deixis tenallar per la gelosia,
i treu d'una vegada la malvasia.*

Retalls d'història de Llagostera

Antoni Mascort i Josep Cantó

El 28 d'agost del 1735 Feliu Codolar, Narcís Vicens, Guerau Collell i Antoni Codolar, regidors de la nostra vila, es van reunir amb el notari Francesc Moragas i dos testimonis. El motiu era el desacord pel cobrament abusiu de Guerau Axandri, com a arrendatari dels "Drets que reb y cobra lo Exm. Sr. Marqués de Aytona en dit Castell y terme".

Axandri cobrava el delme a raó d'una quartera per cada onze quarteres del gra recol·lectat. El que estava estipulat i acostumat a pagar, des de temps immemorial, era una quartera per cada dotze de collita.

Als que pagaven delme i a més també tasca —un altre impost—, els feia pagar una quartera de cada sis, però l'ús i costum era el de descomptar primerament una part per la llavor, per sembrar l'any vinent.

Per tant, havien de pagar una quartera per cada deu i no per cada sis.

Els regidors van fer constar la seva protesta per l'abús d'Axandri,

"que en manera alguna cobri lo dit Delme y tasca de altre manera si no així y com se ha acostumat".

També van acordar que tornés a tots els que ja havien pagat, el que els havia cobrat de més. I en cas que no els obeís l'amenaçaven de recórrer a la superioritat.

Apunts del passat

A les tres de la matinada del dia 11 d'agost del 1622, van trucar a la porta de la casa núm.8 del carrer Sant Antoni, on vivia el batlle Joan Comas el qual, en obrir la finestra per veure qui era, va rebre un tret que va travessar-li el muscle esquerre i el va deixar malferit.

Onze hores

Josep Maria Codina Tobías

—I recorda alguna cosa d'aquelles onze hores?—pregunta el periodista, tan pendent de la resposta com de mantenir la distància de pam i mig entre el micròfon i els llavis de l'anciana. Cosa complicada de fer sense ajupir-se tenint en compte que ell fa metre noranta-tres i ella amb prou feines arriba a l'u seixanta.

—Sí. Un somni.

És tard, fa fred i la doctora Cruz fa girar un dels anells que amaga sota els guants de làtex mentre repassa mentalment tots els processos a seguir abans de poder certificar que un pacient mort, efectivament, ha mort.

—Es troba bé senyora?—intervé el director del centre, quan l'ambient ja s'ha calmat.—Necessita alguna cosa?

—Una cervesa.

—Com?—pregunta, convençut de no haver entès bé la resposta.

—Molt freda. Si us plau.

Mai no s'hi havien vist tantes correddisses. És més: mai no s'hi havien vist correddisses, al tanatori. De la mateixa manera que tampoc s'hi havia vist mai com una de les bosses es movia, s'obria pacientment i en sortia el cadàver com qui no és un cadàver.

O com qui ja no ho és.

—Un somni, diu?—insisteix ell, pensant ja en el titular de la notícia.

—Sí. Un com aquest, vaja.

LLAGOSTERENCs

Dels Estats Units viatgem fins a les Antípodes, concretament a Nova Zelanda. A la ciutat de Havelock North hi viu des de fa poc temps l'Arnau Barceló Vert, un enginyer llagosterenc que amb només 24 anys s'ha aventurat a aprofitar plenament aquesta oportunitat que se li ha brindat de passar una temporada de la seva vida a l'altra banda del món.

Quines expectatives tenies abans d'emprendre aquest viatge?

Abans de començar aquest viatge només pensava en totes les coses positives que podria adquirir. Anar a l'altra punta del món -les Antípodes- havia de ser una experiència enriquidora, tant sí com no!

Sóc una persona afortunada, però, ja que la parella d'un familiar que és neozelandès va ser qui em va oferir aquesta oportunitat; el seu pare és arquitecte i també té altres negocis: una vinya on elabora la seva pròpia marca de vi, organitza esdeveniments, té un restaurant... Podria col·laborar en els seus projectes i també ajudar-lo amb algunes altres feines. M'oferien un lloc per dormir i una petita paga, què més podia demanar? Treballaria del que he estat estudiant i del que m'agrada, perfeccionaria el meu anglès, viuria

una experiència única i tot això em serviria per al meu futur.

Molta gent em deia que era com si m'hagués tocat la loteria. Les expectatives eren molt bones i el que m'he trobat és: la grossa de Nadal!

Com vas viure els primers dies d'arribada?

Quan vaig arribar vaig anar directament a la casa on havia de viure durant els primers mesos. El meu anglès estava una mica rovellat i les dues primeres setmanes el que em va costar més va ser acostumar-me a l'accent que tenen: no entenien res!

Tot i això va ser molt fàcil acostumar-me al dia a dia perquè tenen els mateixos costums que els europeus.

Què ens podries dir de la cultura dels Neozelandesos? Hi ha alguna

tradició que destaquis per la seva extravagància?

La cultura neozelandesa és molt semblant a l'anglesa, ja que no es van independitzar del Regne Unit fins al 1947. El poble maorí (habitants indígenes que vivien en petites poblacions) va patir una gran discriminació, no se'l va tenir gaire en compte quan van colonitzar l'illa. Avui dia, però, les dues cultures conviuen juntes.

Molts ja coneixereu la típica dansa que ballen els jugadors de rugbi de Nova Zelanda, els *All Blacks*: la HAKA! Es tracta d'una antiga dansa tribal maorí que actualment, abans de cada partit, ballen i canten per intimidar el rival i fer patent el seu respecte per la història i cultura pròpies.

Una altra curiositat és que alguns habitants tenen el costum d'anar descalç pel carrer. Ho fan, diuen, per estar més

ARREU DEL MÓN

*Havelock North
(Nova Zelanda)*

en contacte amb la Terra. Cal dir però, que els carrers estan impecables, és el tercer país del món amb millor qualitat de vida, i és el primer on les dones van tenir dret a vot, l'any 1893.

El millor de tot són les dies que no puc dormir, com que hi ha unes 8 ovelles per a cada ciutadà neozelandès (estan pertot arreu), les puc anar comptant!

Pel que fa al menjar, quin és el plat típic de la zona que definiríes com a preferit?

Fa unes dues o tres dècades la gent no s'hi mirava gaire i la cuina es basava en el menjar ràpid. Des de fa uns anys, però, la seva alimentació és molt saludable i internacional, va des de la cuina mediterrània fins a l'oriental o l'índia. S'estan introduint costums com fer el cafè amb cafetera italiana i la cultura del vi també està molt estesa.

El plat que m'agrada més són les carxofes amb bacó gratinades amb all, julivert italià i pa ratllat. A la casa on visc tenim un hort on hi ha plantades carxofes i en mengem de tant en tant.

Tens pensat tornar a Catalunya? Trobes a faltar els de casa?

He de tornar a casa a l'abril, com a molt tard, ja que tinc un visat amb el qual no puc estar més de sis mesos a Nova Zelanda. La veritat és que, ara mateix, aquí s'hi està molt bé perquè està a punt de començar l'estiu i ja fa calor. Els de casa els trobo a faltar, però només alguns dies!

Penso que aquests viatges s'han de fer, igual que la *mili* abans era obligatòria, viure aquestes experiències també ho hauria de ser. A Anglaterra tenen el que es diu el *Gap Year*. Quan els joves acaben l'institut tenen un any "sabàtic" abans d'anar a la universitat o de fer qualsevol altra cosa. Durant aquest temps poden decidir què estudiaran i molts viatgen arreu del món per decidir sobre el seu futur, però el que fan també és tenir una experiència única que els servirà per a tota la vida.

Tant se val si són tres setmanes a Itàlia, dos mesos a Holanda o sis a Nova Zelanda. Aquestes experiències s'han de viure. Tot el que estic aprenent aquí no

ho hagués pogut aprendre si m'hagués quedat a casa!

T'emportaries algun racó d'aquesta illa de tornada?

Els paisatges són el millor! Si tota la saga d'*El senyor dels anells* està rodada aquí és per alguna cosa... Les muntanyes nevades que veus a l'estiu des de la platja on estàs fent surf, o els camps verds i el cel blau amb les ovelles pasturant mentre vas a fer un volt amb bici, això no té preu. Hi ha un racó de l'Illa del Sud -l'illa més verge- que es diu Milford Sound, aquest és el paisatge més impressionant que he vist mai. Potser m'emportaria aquest raconet!

PARLEM
CLAR:

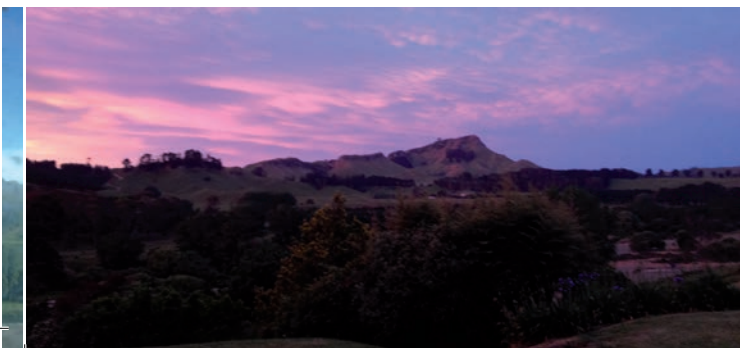
Havelock North

País: Nova Zelanda

Habitants: 13.081

Llengua: anglès i maorí
És nascut a Nova Zelanda:

Russell Crowe

Una mirada al passat

La plaça Catalunya, costat oest

Josep Vilallonga

Aquesta segona entrega de Josep Vilallonga conté els records dels conveïns i comerços existents al contorn oest de la plaça Catalunya –entre els carrers Dr. Fleming i Jaume I- al llarg dels anys transcorreguts des del 1930.

A la cantonada amb el carrer Dr. Fleming hi ha la casa on als anys 1930 hi vivia la família Maranges. No tenien cap comerç, però recordo que un membre de la família, si no estic equivocat, es era empresari de locals de cinema. No sé si es traslladaren a viure a un altre carrer o a una altra població. En quedar la casa deshabitada s'hi instal·là una perruqueria per a senyores. La perruquera era l'Anita Condal, qui anomenaven "la Rossa" perquè tenia el cabell molt ros. No sé quant de temps va estar en aquesta casa, el fet és que va acabar vivint en un altre carrer del poble.

Quedant de nou la casa sense inquilins, s'hi traslladà el comerç Cortina, de venda de teixits i confecció de bates, camises i roba interior. No sé quin any els propietaris es jubilaren traspasant el comerç a un llogater, qui al cap d'un temps es traslladà a un nou local a la mateixa plaça -a l'anterior capítol s'explica de quin local es tracta-. En quedar de nou el local desocupat s'hi instal·là un nou llogater, la fleca "Pa Fi", que segueix avui.

A la casa següent hi havia la fleca Bellaneda, on només tenien pa i derivats, res de pastisseria. Al flequer li agradava molt jugar a cartes, només havia de travessar la plaça i entrar al Casino, on la colla d'amics l'esperava per fer la partida. No sé l'any que va plegar. Després d'adequar el local, s'hi instal·là el Bar Fernando, que avui dia segueix igual.

Seguint amb la casa del costat, hi havia la sastreria Bustins, un molt bon sastre a mida -jo vaig estar-hi d'aprenent un temps-. Al sastre també li agradava anar al Casino a jugar a cartes, com al flequer del costat. L'esposa del sastre feia mercats amb la venda de confecció, eren els principis de la confecció. En morir el sastre Bustins la seva esposa deixà l'habitatge per traslladar-se a Platja d'Aro i obrir-hi un comerç de confecció juntament amb dos fills.

El fuster Amargant comprà la casa i l'arreglà per a la seva filla, qui obrí un comerç de venda de confecció, una botiga moderna. Hi venia bons articles, principalment per a home. Durà uns anys, però la filla es posà malalta i va haver de tancar la botiga, fent liquidació per deixar el comerç. Seguidament llogaren la casa a una dentista, qui hi posà la consulta, la qual avui continua oberta al públic.

La casa que segueix és gran. Hi havia una botiga de venda de teixits a metres, de bates, camises i altres

articles confeccionats; també es dedicaven a fer mercats. En aquell temps hi havia moltes modistes, les senyores compraven els metres que necessitaven del gènere que els agradava i el portaven a la modista perquè els confeccionés la peça, vestit, abric o jaqueta, segons l'època de l'any. En definitiva, era una botiga gran i amb molt de gènere per escollir. El botiguer es deia Leonci Mestres, però el públic en deia "Can Ganguil", no sé per què. Quan va tancar aquesta botiga, que es traslladà a Platja d'Aro, es llogà la casa i s'hi instal·là el Banc Central –no sé quants anys s'hi va estar-. En quedar de nou la casa sense llogater, la llibreria Sureda, els nous propietaris de la llibreria Llinós, s'hi instal·laren fins avui. La llibreria Llinós plegà per jubilació, traspasant-la a la família Sureda.

A continuació segueix la casa on hi havia la rellotgeria i joieria Romà. No sé l'any en què es va traspasar al carrer Àngel Guimerà. Seguidament s'hi traslladà la família Vila, allargant la propietat per darrere fins arribar al carrer Ferrer. Posaren una fàbrica de sifons i gracioses, i també de productes de neteja com lleixiu Elefant i pastilles de sabó domèstic Vila. Hi treballaven bastantes persones entre homes i dones. Actualment la fàbrica no existeix, però a la casa hi viuen descendents de la família Vila.

En aquest punt s'acabava la plaça d'aleshores. El tros que segueix, durant aquells anys era el carrer Glorieta, el qual arribava fins al carrer Jaume I -tot aquest espai l'ocupava la mansió Romeu-.

Així doncs, continuant al costat oest com és avui la plaça, després de la casa Vila segueix la carnisseria Codina, avui la quarta generació de carnisseres. Llavors, la carnisseria seguia la sastreria Bustins, però es traslladà a una altra casa a la mateixa plaça, just al local on és avui.

Com menciono anteriorment, seguia la sastreria Bustins. Seguia l'ofici el fill del sastre, l'Albert. El pare tenia clients a Tossa de Mar i segons es deia, carregava un paquet amb els vestits a punt de prova i anava a Tossa a peu. L'havien vist marxar i tornar amb el paquet a coll.

A continuació seguia la barberia Blanch. Quan el pare es jubilà o morí, no recordo bé quina fou la raó, va passar al fill Josep fins que es jubilà. Actualment en Josep continua vivint a la casa com a casa particular, llàstima que no gaudeix de bona salut.

A la casa següent hi havia l'espardenyeria de l'avi de Joan Capdevila, l'avi Joanet. Hi fou fins que morí. Un propietari comprà la casa, però sense fer-hi cap comerç, sinó una casa particular.

La casa següent i ja última, és molt gran, té molt de terreny. El lateral esquerre ocupa el carrer Jaume I, arribant fins a la cantonada i agafant uns metres del carrer Ferrer. La construïren els propietaris de la masia Codolar. El meu record és de quan hi vivia el Dr. Domingo Pascual, qui també hi tenia el despatx de visites. Quan el Dr. Domingo morí, hi continuà vivint el seu fill Pompeu, qui també era doctor. No sé l'any en què es traslladà a un altre domicili. Aleshores, una filla seva es casà amb Joan Mestres, fill del comerciant Mestres, passant a viure a la casa en qüestió, en la qual hi continuen vivint avui.

El costat oest de la plaça, tal i com és avui

Aquí s'acaba la crònica del costat oest de la plaça Catalunya. Continuarem la història de la plaça al proper Butlletí, comentant el costat sud.

Fotodenúncia

Joan Sàbat

Com si fos la cançó enfadosa, les deixalles no deixen d'aparèixer als boscos que rodegen Llagostera...

Combustibles
Robert Badosa

Tel. 972 83 02 11 Mòbil 686 331 570 Fax 972 83 00 92
C/. Panedes, 35 17240 LLAGOSTERA

Planxa i Pintura

DuPont Refinish

J. Miquel

C/. Indústria, 5, Polígon Industrial Sector Cava
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. Fax. 972 83 09 04 · Mòb. 619 38 26 79 · e-mail Jmiquel@hotmail.com

Reparació de vehicles clàssics, comercials, industrials, turismes...

Modiano - Premi Nobel 2014

Francesc Fernández

Dedicatòria:

Per a la benvolguda
Montserrat Porta, de la
Llibreria Jaimes, que tan
amablement em convoca a
les lectures públiques que
organitza per llegir, junt
amb d'altres, textos dels
més importants autors de la
literatura francesa.

*A l'hora d'escriure prefereixo seguir
l'impuls creatiu i deixar per a després
les correccions. Si no, es curtcircuita la
connexió entre mà i cervell: seria com
aquells ànecs als quals els tallen el
coll i continuen corrent sense cap.
Els temes estan a l'aire i esperen que
els atrapis.
Fa 45 anys que escric el mateix llibre.*

Patrick Modiano

Tots els anys retrem homenatge al llibre per la Diada de Sant Jordi el 23 de abril i, a l'octubre, ens toca descobrir o redescobrir l'autor que ens assenyala l'Acadèmia Sueca en concedir el més prestigiós guardó del món.

Recordo haver llegit, de Modiano, *En el Cafè de la Joventut Perduda* (el qual ara estic rellegint) quan freqüentava el club de lectura d'ABACUS/TR3SC del carrer Balmes.

He de confessar que no vaig quedar molt convençut d'aquella novel·la, per les anades i tornades de la història d'un cafè que aplega gent molt diversa al voltant d'una -deixeu-me dir- "noia esfinx", i també desorientat per la profusió de carrers, avingudes, places i barris de París que s'hi esmenten. Per aquell temps, jo havia llegit / llegia molt en Vázquez Montalbán i sempre gaudia en reconèixer els espais de la meua Barcelona, tot preguntant-me: el lector que no conegui bé Barcelona, com pot "veure" el que està llegint? Després he descobert que això, que per a mi suposava quelcom semblant a trobar-me aquella cartografia al mig del text, era precisament part de l'estil Modiano.

Ara toca concedir un respecte molt gran al guanyador del Nobel i m'he proposat aprofundir en aquest personatge i la seva obra (com sovint faig amb altres creadors) contemplant des de diversos angles el seu univers, i he de confessar que m'ha sorprès gratament.

El que ha passat després ha estat una marató Modiano, més una setmana amb Patrick, una visita no guiada a través de Barcelona: llibreries, biblioteques, videoclubs i posteriors accessos a *viquipèdia*, *youtube*, premsa diària... Sempre darrere de les pistes d'aquest senyor, més llegit a Barcelona que a Madrid.

El primer pas va ser anar a la Llibreria Jaimes del carrer València per tal de fer-me amb un dels únics exemplars que es podien trobar a Barcelona del seu últim llibre, *Pour que tu ne te perdes pas dans le cartier*, publicat pràcticament al mateix temps que li era concedit el Nobel, i que he llegit en francès perquè no està encara traduït ni al castellà ni a català.

Començo a llegir: sona el telèfon a casa del ja reconegut escriptor Daragane (sens dubte alter ego de

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Modiano) que com sabrem més tard, amb la simple bestreta rebuda quan només ha escrit unes poques pàgines d'una novel·la, podria comprar-se una casa o escriure un llibre o també poder pensar que la seva popularitat farà que la gent que està buscant es reconegui en fragments del text.

El que truca és un tipus molt singular que ha trobat la vella agenda de direccions que el nostre escriptor havia perdut i en la què conservava molts noms i dades del passat que ara l'interpel·len. Haurà de fer-ne memòria...

Aquest original inici li dóna pretext per indagar els noms que allí apareixen donant-li la possibilitat d'anar rememorant la seva perduda família i altres persones que no ha tornat a veure, i recompondre els seus difusos records fins al moment aquell en què es va adonar, quan era amb prou feines un nen, que l'havien deixat sol, totalment sol, abandonat.

També m'he interessat per la persona del nou Nobel: francès, filles franceses, pare jueu d'origen italià, d'àvia i mare belga, esposa nascuda a Tunísia, nét suec... Va néixer l'any 1945 (per tant, és de la meua quinta). Els seus pares, que es van conèixer durant l'ocupació alemanya, eren Albert, jueu apàtrida d'origen italià, un bergant que durant l'ocupació va ser salvat de l'holocaust per un membre de la Gestapo francesa i va desaparèixer oblidant-se totalment del seu fill i la seva mare, Louise Colpeyn, comediant belga de segona fila, una dona amb un "cor de gel" que no va estar amb el seu fill, qui tant la necessitava, i que, criat per la seva àvia belga fins als dos anys, no va sentir cap altre idioma que el neerlandès. Quan era adolescent, el seu professor de geome-

tria, Raymond Queneau, autor de *Zazie dans le Metro*, el va fer creure en si mateix i el va orientar, aconseguint que publicqués la seva primera novel·la a Gallimard.

Abans de ser reconegut amb aquest Nobel, i segons l'Acadèmia de Suècia:

"pel seu art de la memòria, amb el qual ha evocat el destins humans més difícils de retratar i ha desvetllat el món de l'ocupació",

segons l'opinió expressada per l'Eliseu:

"per la seva capacitat d'explorar la memòria y la complexitat de la identitat".

Patrick confessa que escriu sempre el mateix llibre, sobre la indagació en el passat, l'ocupació de París, la vergonya històrica del col·laboracionisme, la cartografia de París.

En la seva obra és fàcil de trobar-hi actrius i jueus i una època que, malgrat tot, ell no va poder viure. Traduït, fins ara, a 36 llengües, fa el quinzè Nobel francès i empata amb el altres quinze americans, és una bona persona, humil i senzill, acostumat a la soledat del seu ofici, d'estil el·líptic, de manera successiva i obsessiva amb una insatisfacció permanent que l'obliga a escriure el següent llibre, gairebé sempre de petit format, no més de 300 pàgines.

Crec haver sentit parlar a l'editor Herralde (Anagrama), que publica Modiano a Espanya des del principi del 2007, referir-se a la "música Modiano", a "l'univers Modiano", a "l'atmosfera Modiano", que el fan tan reconeixible, i també la peculiaritat que és més llegit a Barcelona que a Madrid.

Espero que gaudiu de l'experiència. Ja m'ho sabreu dir.

**RAMIONET
LLOBERAS**
ASSEGURANCES

C/ Camprodon, 26
972 83 18 19
www.ramionetassegurances.es

**CAL
DEGOLLAT**

Cuina casolana
Servei de carta i menú

Restaurant / Bar

c/ Sant Feliu, 55
LLAGOSTERA 17240 Girona
Telf: 972 831125

Una injustícia

Maria Teresa Garriga Llambí

Després d'haver llegit una seguit d'articles sobre la vida i mort d'en Ramon Martínez Carbonell, he pensat que tenia l'obligació moral d'explicar la realitat dels fets.

En Ramon no va morir en la indigència. Havia treballat durant molts anys en una finca de Llagostera, la propietària de la qual, des que en Ramon es va jubilar i fins que va morir, el va ajudar perquè pogués portar una vida digne. Li pagava el lloguer d'una casa al poble amb totes les despeses que això comporta (llum, aigua, calefacció, televisió i un cotxe a la seva disposició), a més de cobrar una bona pensió de jubilació.

En Ramon no estava sol, tenia una dona, cinc fills,

un germà i cosins, tots ells residents a Sabadell. Desconeixien on vivia en Ramon des de feia 25 anys, quan desaparegué de les seves vides.

Era una persona estimada per tots els que el coneixien, demostrant-t'ho amb generositat l'ajuda que rebia dia a dia, i en el moment de la mort i enterrament, amb una especial atenció per part de la senyora del Mas Font, qui amb tanta estima i respecte el va cuidar i mantenir en vida.

Tot això és el que m'ha portat a escriure aquesta carta, amb la fi de desmentir els articles de diaris i comentaris que s'han divulgat a Llagostera en els últims dies.

Concurs de fotografia de portada 2015

Busquem portada per al 30è Butlletí

Requisits:

- Enguany a les fotografies hi ha d'aparèixer aigua.
- Les fotografies no poden haver estat manipulades, exhibides o premiades prèviament.
- El format cal que sigui horitzontal.
- Es permeten un màxim de 3 fotografies per autor/a.

Format i presentació:

- Les obres s'enviaran en format JPG per correu electrònic a l'adreça concurs.butlleti@gmail.com
- Cada fotografia tindrà un títol que la identifiqui.
- Al correu caldrà que hi constin les dades personals de l'autor/a (nom, cognoms, adreça i telèfon)

Termini:

- Enviaments fins al divendres 6 de març (inclòs).

Votació:

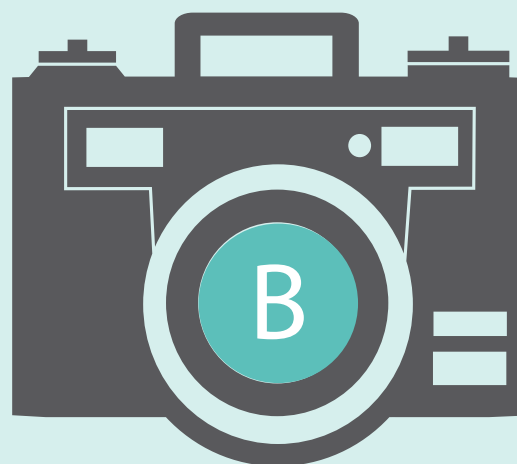
- A càrrec dels membres del col·lectiu. Quedarà exempta de votació la persona encarregada de gestionar els correus electrònics rebuts.

Resultats:

- Una vegada escollides les tres fotografies guanyadores es comunicarà la notícia als respectius autors/es, que seran convidats a assistir a la sisena entrega dels Premis Butlletí, on se'ls farà entrega dels premis.

Premis:

- 1r premi: fotografia publicada en portada, un sopar per a dues persones i un val de la Unió de Botiguers valorat en 45€
- 2n i 3r premi: publicació de les fotografies a l'interior del proper número de la revista i un val de la Unió de Botiguers de 30€ i 20€ respectivament.

FRUITES I QUEVIURES

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

IMPRENTA

OFFSET - TIPOGRAFIA

rodas

imprentarodas@gmail.com

Carrer Camprodón, 24
Tel. i Fax 972 830 210

17240 LLAGOSTERA

25 anys d'experiència

CENTRE D'ESTÈTICA Ma Assumpció Llobet

Tractaments a llum polsada

Radiofreqüència / Cavitació

Tractaments d'aprimar amb pressoteràpia i LPG

c/ Almogàvers, 22
17240 Llagostera (Girona)

Tel. 972830147
mòbil 626101335

carns i embotits AGUSTÍ

carnsagusti@mailpersonal.com

C/ Consellers, 2 - Tel.972 83 02 57

17240 Llagostera

FRIGOLA

LLIBRERIA PAPERERIA

Ganix, 14 . Llagostera
Tel. 972830384

donna's

estètica

servei a domicili

Consellers 11, 1r 1a
17240 Llagostera

972 83 14 44

donnas@donnas.cat

GABINET TERAPÈUTIC
RENART - PONT

C/ Lleó I, 41 · Telf. 972 83 10 07

OSTEOPATIA
QUIROMASSATGE
QUIROPRAXIA
DRENATGE LIMFÀTIC
FANGOTERÀPIA
TERÀPIES MANUALS
MASSATGE AYURVEDA
ESTÈTICA
GIMNÀSTICA CORRECTIVA

FARMÀCIA
SAURÍ

Farmàcia Saurí c. b.
Carrer Pau Casals 13
17240 Llagostera (GI)
T./F. 972 80 55 99
magdasauri@cofgi.org

The Info Barri

Les prediccions del Bruixot Maduixot / Febrer - Març - Abril

NUCLI ANTIC:

L'Ajuntament inicia el procés de selecció d'un vigilant per a la renovada torre de la presó, el punt de la muralla des d'on es podran divisar possibles atacs cassanecs o l'arribada de trabucaires sorgits de les Gavarres. Els candidats hauran de demostrar tenir bona vista, gran capacitat pulmonar i disposar d'una armadura pròpia.

CAN GOTARRA:

Davant del gran èxit de participació de la darrera Cursa de Sant Esteve, comença un nou moviment per iniciar la realització de la Cursa de Sant Silvestre en aquesta zona. Seguint el model de la cursa de Cassà, el recorregut consistirà en la repetició de 50 voltes a la rotonda que hi ha davant de l'antic institut.

SECTOR FONELLARONS:

Durant els propers mesos de febrer i març s'espera més activitat de l'habitual a la zona esportiva, ja que es preveu que més de la meitat dels llagosterencs la freqüentarà per tal de cremar els torrons i excessos nadalencs. Els interessats en utilitzar les pistes d'Skate cal que reservin tanda amb 48 h. d'antelació.

ELS ESCUTS:

Es preveuen fortes nevades a *Els Escuts* durant els propers mesos. Les estacions d'esquí de la Vallter i la Molina han anunciat que traslladaran les seves seus a la urbanització per tal de salvar la temporada d'enguany. Durant el trasllat no es preveuen majors complicacions que les derivades de la falta de desnivell a la zona d'*Els Escuts* per a la pràctica d'esquí alpi.

CENTRE:

Les retencions que encara puguin haver-hi aquests dies pel centre neuràlgic del poble són degudes als camells de la comitiva reial de l'Orient Mitjà que encara campen pels carrers de Llagostera. A causa de les baixes temperatures, Ses Majestats van preferir continuar els repartiments damunt les carrosses per enllestir la feina més ràpidament.

SECTOR GANIX:

Es donen per finalitzades les protestes violentes ocorregudes per la zona durant els primers dies d'escola del 2015 davant la negativa de mares i pares de l'escola Lacustària de portar les joguines de reis a classe.

CANYERA LA MATA MONT-REI:

Uns excursionistes que suposadament es dirigien a Rupit van aparèixer perduts per la zona. Segons es creu, l'aplicació per a excursionistes Wikiloc no els va indicar correctament el camí. Els excursioniste van aconseguir subsistir alimentant-se a base de plàtans, ametlles torrades i xocolata amb avellanes.

SELVA BRAVA:

Gràcies a S.M., la Policia Municipal, amb la col·laboració dels Mossos d'Esquadra i dels Carabinieris, ha desarticulat un xarxa criminal dedicada a pintar gossos de raça Chow-Chow per fer-los passar per ossos panda. Els gossos-panda eren exhibits en un zoològic d'Itàlia.

humor

50

elbutlletí. 4a etapa

La vinyeta Bops

**LLIBRERIA
SUREDA**
S.C.

Pl. Catalunya, 15
LLAGOSTERA (Girona)
Tel. / Fax (972) 83 00 97

STIHL®

VIKING®

Regadiu i complements
de jardí.
Venda, lloguer i
reparació de maquinària

Taller
Brugulat, s.l.

C/Camprodon, 27-29
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 830 130 / Fax: 972 830 145

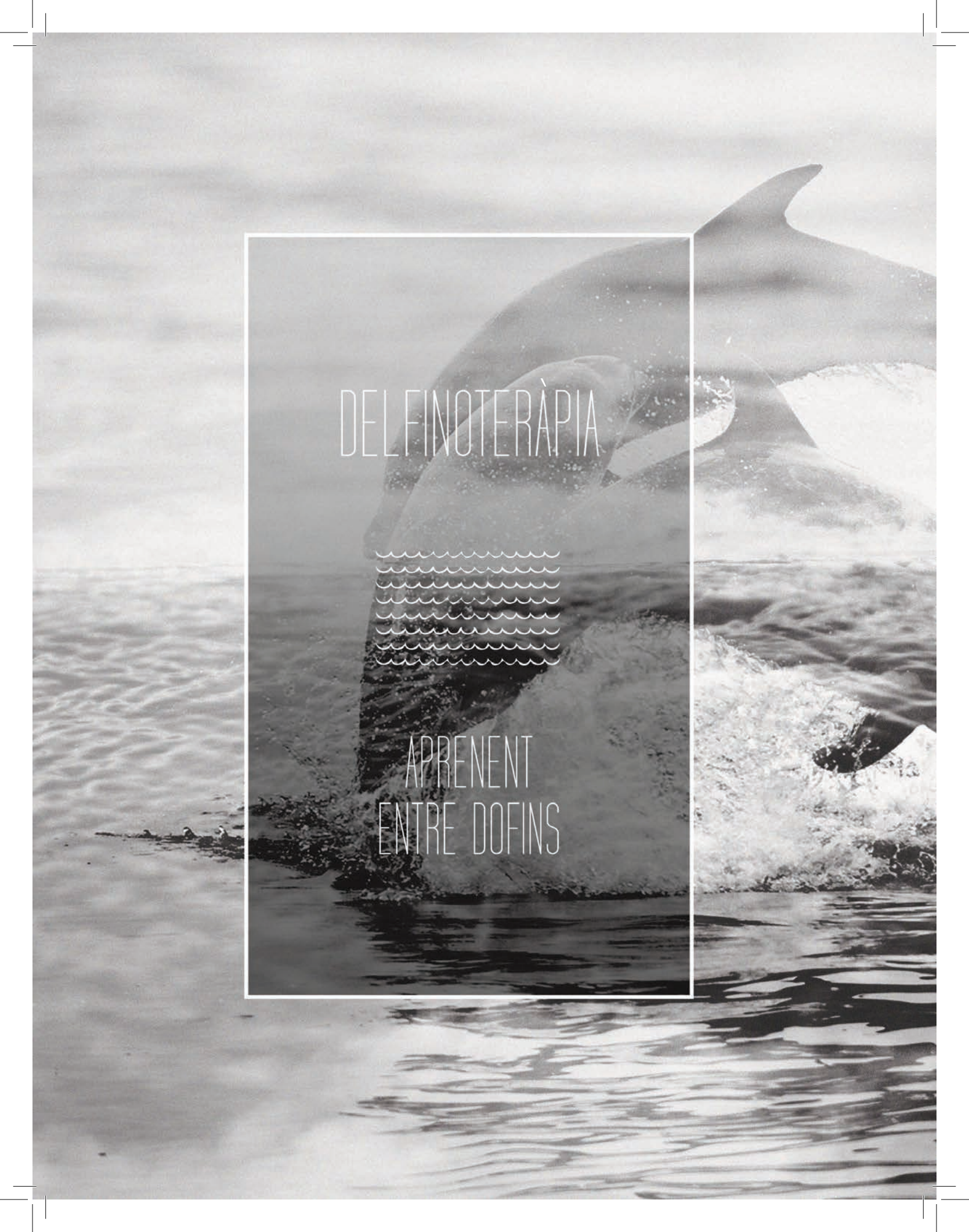
www.tallerbrugulat.com
info@tallerbrugulat.com

**EXTINTORS
GIROFOC S.L.**

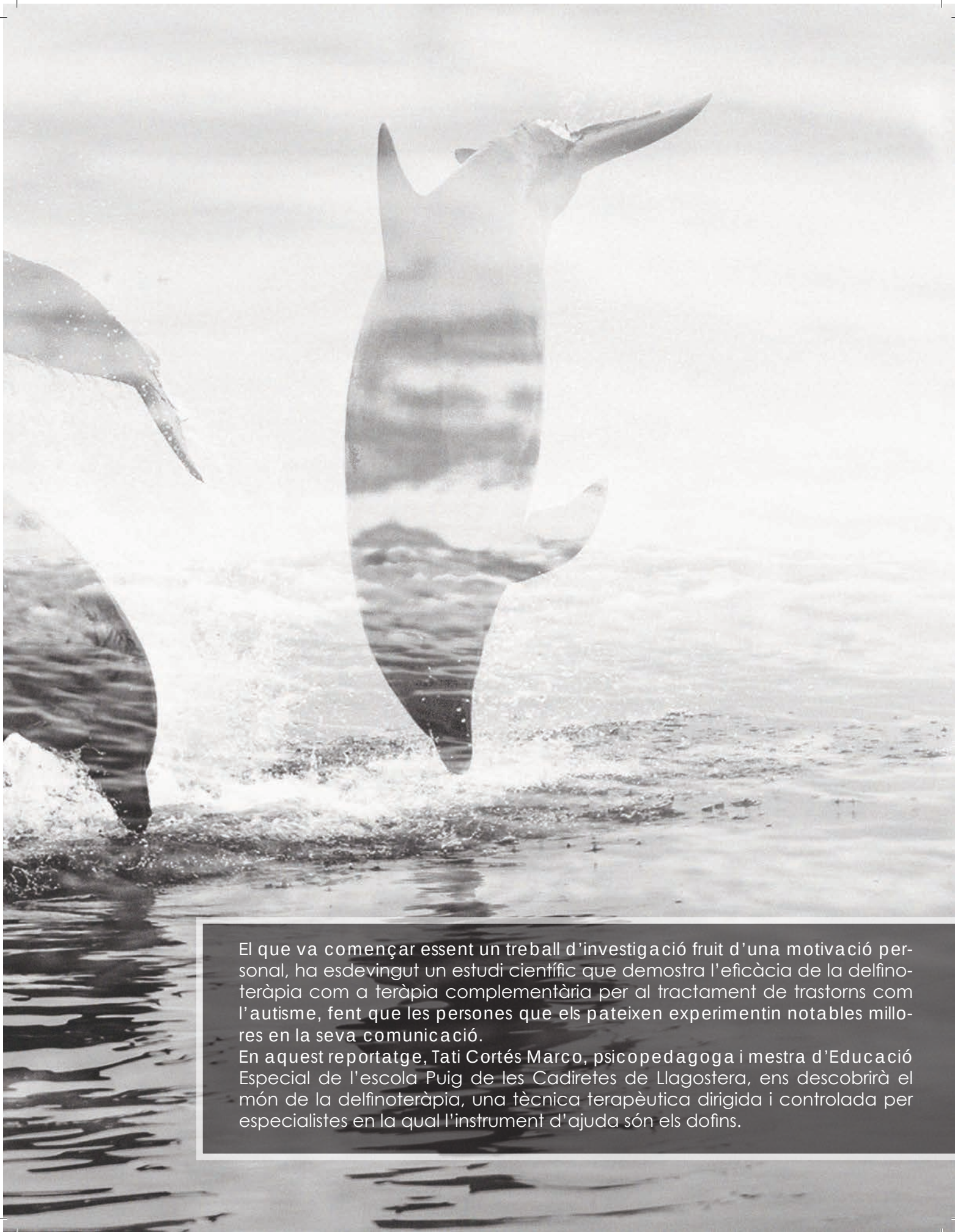
www.girofoc.com

Carrer Camprodon, 33
17240 LLAGOSTERA
Tel. / Fax. 972 80 52 59
Mòbil 607.700.935

DELFINOTERÀPIA

APRENENT
ENTRE DOFINS

El que va començar essent un treball d'investigació fruit d'una motivació personal, ha esdevingut un estudi científic que demostra l'eficàcia de la delfinoteràpia com a teràpia complementària per al tractament de trastorns com l'autisme, fent que les persones que els pateixen experimentin notables millores en la seva comunicació.

En aquest reportatge, Tati Cortés Marco, psicopedagoga i mestra d'Educació Especial de l'escola Puig de les Cadiretes de Llagostera, ens descobrirà el món de la delfinoteràpia, una tècnica terapèutica dirigida i controlada per especialistes en la qual l'instrument d'ajuda són els dofins.

Què et mou a preguntar-te sobre el tema de la delfinoteràpia i a començar a investigar?

A Cadaqués el 1995 es va fer un projecte pioner a Catalunya i a l'Estat Espanyol on van portar dofins i es podia fer teràpia. La iniciativa va anar a càrrec de la Fundación Delfín Mediterráneo i no va tenir massa èxit a causa del gran cost econòmic del manteniment i també conflictes polítics. Però el que vaig poder veure allà em va marcar molt. Vaig anar madurant la idea de saber-ne més i va ser aleshores que em va sorgir el dubte de per què era un tema comercial i no terapèutic. Més endavant vaig tenir l'oportunitat de fer la tesi doctoral.

Com es va descobrir que els dofins eren de gran ajuda pels infants malalts? Quin va ser l'indici que podia funcionar?

Un psiquiatra, Dr. Dobbs, [Escòcia, 1975] va observar que el seu fill amb problemes cerebrals millorava la comunicació quan assistia al delfinari on ell treballava. Va introduir-lo al medi aquàtic amb els dofins i a partir d'aleshores es va descobrir un feedback transcendental entre dofí i humà.

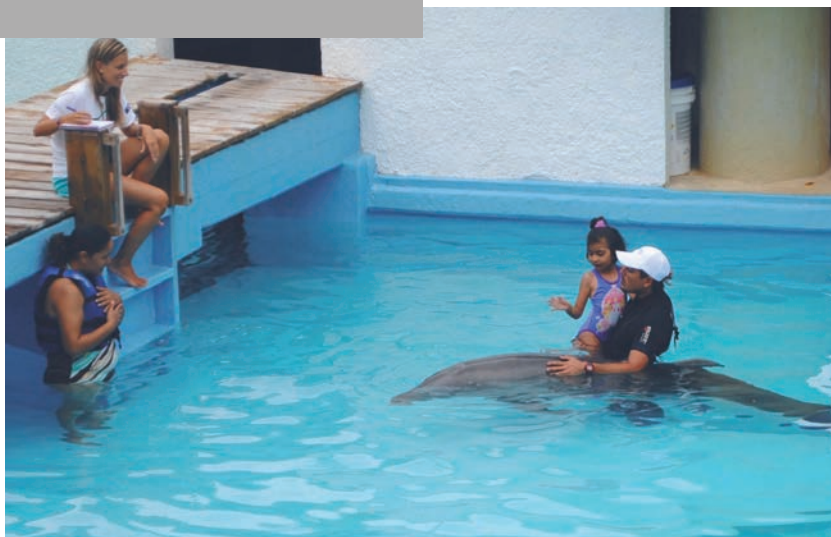
Quin és el centre pioner en realitzar aquestes teràpies?

El centre pioner és Key Largo, a Florida. Allà feien i fan actualment teràpia amb dofins amb el Dr. David Nathanson i no bany amb dofins, que és el que s'ha venut aquí en el nostre entorn o en aquaris de sud Amèrica o les Canàries.

Posteriorment, la Dra Ludmila Lukina [Ucraïna, 1986] s'uneix a dur a terme teràpies amb dofins obtenint resultats a nivell psicomotriu molt importants.

Parles de teràpia i bany amb dofins. Quines diferències hi ha entre aquests dos mètodes?

Un psiquiatra, el Dr. Dobbs, [Escòcia, 1975] va observar que el seu fill amb problemes cerebrals millorava la comunicació quan assistia al delfinari on ell treballava.

Cal diferenciar el que és un bany amb dofins d'una teràpia. D'una banda, per fer un bany només calen els coneixements de l'instructor vers el dofí, no cal prèvia observació ni res. D'altra banda, per fer teràpia, una teràpia ben feta amb resultats, cal un psicopedagog/psicòleg per tal que diagnosti o verifiqui el diagnòstic i l'anamnesi de cada nen/a, i també un estudi previ del que es vol aconseguir, marcant uns objectius consensuats amb l'instructor i sobretot amb la família. Hi ha d'haver molt feedback entre instructor del dofí i el terapeuta, per tal de saber els exercicis que s'han de treballar, etc.

Quins coneixements, experiència personal i en definitiva qualificació professional necessita l'instructor de les sessions?

Penso que l'experiència és un punt molt important tant pels instructors com pel terapeuta, perquè cadascú

té coneixements de la seva matèria i junts poden fer que s'aconsegueixin uns bons resultats en cada freqüència terapèutica.

Es poden comparar altres teràpies -com l'equinoteràpia- amb la teràpia amb dofins?

Cada teràpia té les seves vessants. Totes es complementen, però la teràpia assistida amb dofins, que és la que conec, té molts valors a nivell de llenguatge i comunicació, en canvi l'equinoteràpia treballa més la part motriu del cos, per exemple.

Quines condicions tècniques necessiten els delfinaris (material, número de piscines i grandària d'aquestes...)? I com estan ensenyats els dofins que exerceixen de guies en les sessions?

Cada delfinari és diferent, igual que les cases de les persones també són diferents. Es busca la comoditat del

“ Per fer teràpia és necessari un espai més accessible als infants amb alguna patologia motriu o psicomotora, com ara un accés ampli, planer, etc. ”

dofí en qualsevol cas, i cobrir les seves necessitats a l'hora de reproduir-se, etc. Per fer teràpia és necessari un espai més accessible als infants amb alguna patologia motriu o psicomotora, com ara un accés ampli, planer, etc.

Els dofins tenen les seves rutines i els seus exercicis, els acostumen i ensenyen per tal que es deixin curar, medicar, fer ecografies... I paral·lelament estan acostumats a treballar amb gent al voltant. No tots els dofins tenen les característiques adequades per fer teràpia, per això cal una prèvia observació de l'animal i també saber les característiques físiques, psíquiques i sensorials de les persones que gaudiran de la teràpia.

Quines malalties pateixen els nens que realitzen les sessions?

Al llarg d'aquests 12 anys d'investigació he pogut veure nens amb 4 mesos de vida afectats de paràlisi cerebral fent teràpia amb aigua salada, adolescents amb risc d'exclusió social per haver estat internats en presons mexicanes, famílies senceres fent teràpia alhora per tal de gestionar la seva comunicació, famílies adoptives... En podria explicar molts de casos, però en veritat els més habituals amb aquestes teràpies són infants amb autisme, Síndrome de Rett, Asperger, nens amb trastorns desintegratius infantils, psicòtics, paràlisis cerebral o mutismes selectius.

Com s'estructura una sessió? Què s'intenta obtenir, quins objectius es persegueixen en cada teràpia?

L'estudi que hem fet ens ha portat indirectament a seguir una mateixa pauta en l'estructura de les sessions: primer es saluda el dofí sense entrar a l'aigua, segons va reaccionant el nen o nena se'l va introduint de manera progressiva fins que arribem al punt de poder fer exercicis al mig de la piscina amb el dofí i el nen a soles -depenent de l'edat l'instructor l'acompanya-. Posteriorment, es passa a donar les gràcies al dofí per tal que hi hagi una bona comunicació verbal (o s'intenti) i després cada nen tria un exercici per fer amb el dofí. Finalment, el comiat. Aquest és molt important a nivell emocional perquè podem observar la repercussió que la sessió ha tingut en cada cas. Cada acció té un objectiu i una intenció comunicativa, ja sigui de llenguatge visual, mimic o verbal. Un cop s'han estructurat les sessions, es programen i es marquen uns objectius, els quals els comentem sempre amb la família. Els objectius es marquen segons les seves necessitats familiars i el que els

psicòlegs externs i clínics aconsellen a la família.

Com he dit, en cada cas es marquen uns objectius diferents, i sobretot es valoren molt els antecedents terapèutics i el seguiment que ha tingut a nivell professional cada nen, sempre respectant i fent un treball en paral·lel amb els altres companys terapeutes.

Pots explicar-nos la teva experiència en la realització de la tesi doctoral per la Universitat de Vic?

En acabar psicopedagogia vaig parlar amb un professor de la UVic, qui després de tants anys s'ha convertit en amic, i li vaig confessar que tenia una espina clavada, que m'agradaria investigar sobre aquest tema. Ell em va animar a dur la investigació a terme, però el camí no ha estat gens fàcil. M'he trobat amb molts inconvenients, moltes portes tancades, moments molt pessimistes perquè socialment és una teràpia molt íntima pels delfinaris -i sobretot a Espanya-. He hagut de marxar fora per poder conèixer la teràpia i poder-ne fer l'estudi.

“

La gent no em creia quan deia que treballava en la investigació de la teràpia assistida amb dofins. Fins i tot em van denegar diverses beques perquè es considerava que no era un tema científic. I jo pensava “si no em donen l'oportunitat de demostrar la seva eficàcia, com volen que es demostrï científicament?”. Durant uns anys va ser força dur, vaig viure moltes frustracions.... De fet, vaig aturar-me i deixar la investigació, però passt un temps la família i els amics em van animar a tornar-la a reprendre. Fins i tot el dia que presentava la tesi, el tribunal em preguntava per la seva part científica! Malgrat tot, he pogut demostrar científicament el que aporta aquesta teràpia gràcies a en Manel Sánchez i a en Rogelio Martínez de la UMurcia i la UVic, que van creure en l'estudi i van dirigir-me i ajudar-me fins l'últim moment.

Quins centres has visitat per poder veure de primera mà com es duen a terme aquestes sessions?

Els tres més importants d'Espanya els he visitat tots: l'Oceanogràfic de València, el Mundo Mar d'Alacant i l'Aqualand de Tenerife. A més, també he visitat centres pioners arreu del món. A Mèxic i Los Angeles (Santa Monica), on fan realment teràpies i no banys, i també a Canadà (Buffalo) on he pogut dur a terme tota la investigació i el recull de dades dels nens per poder publicar a nivell científic l'eficàcia de la teràpia assistida amb dofins.

En comparació amb els altres centres, estan molt esteses aquestes teràpies al país?

A Espanya estan a anys llum a nivell de formació i també a nivell de pràctica. Es fan banys amb dofins, però el que els professionals anomenem teràpia, realitzada amb un terapeuta que sàpiga els components de la patologia del nen que la realitza i amb la coordinació amb l'instructor dels do-

També he visitat centres pioners arreu del món. A Mèxic, Los Angeles (Santa Monica) i també a Canadà (Buffalo) on he pogut dur a terme tota la investigació i el recull de dades dels nens.

”

fins, no l'he vist en cap centre del país. Socialment tampoc és una teràpia sobre la que se'n coneguin els seus beneficis, es simpatitza amb els dofins perquè a nivell social és un animal que agrada i crida l'atenció, però se'n desconeixen tots els elements terapèutics.

Les lleis de CIFES amb aquests animals són molt estrictes i a Catalunya ja s'ha intentat però no ha estat possible. Hi ha les instal·lacions adients, els professionals entregats però des de Madrid no donen l'autorització, sense motiu ni explicacions.

En altres països ja es fa com una teràpia més, igual que hi ha alumnes que van al logopeda o al psicòleg n'hi ha que assisteixen al delfinari. Malgrat sigui hivern i faci fred (hi ha neoprens molts resistents) s'aconsegueix un volum important de famílies que participen en aquestes teràpies.

Hi ha alguna mena de subvenció per ajudar a les famílies o són tractaments completament privats?

Actualment desconec si hi ha subvencions exclusives per la teràpia amb dofins. Sempre s'ha dit que és una activitat molt cara o que és poc assequible, però és que realment el manteniment és altíssim: el menjar, les instal·lacions, etc. A Espanya no hi ha res, ni tan sols l'autorització per fer les teràpies, per tant, no hi poden haver subvencions per a això.

A Mèxic, es paga per cada sessió de teràpia, i els infants s'inscriuen en una associació i des d'aquesta es gestiona. Ho assolixen com qualsevol altra teràpia.

Quins fets t'han impressionat o sobtat més durant les sessions que has impartit o presenciats? Recordes algun moment especial en concret?

Recordo a Mèxic una nena amb Síndrome de Rett que tenia 9 anys en aquell moment. Ningú li havia sentit la veu excepte el so del seu plor. El pare estava filmant la teràpia al meu costat, fora de l'aigua. Li vaig dema-

“
Caldria que a nivell polític i legislatiu hi hagués un gran coneixement de la necessitat i l'ajuda que en molts casos poden arribar a aportar aquestes teràpies alternatives.”

nar a l'instructor que li digués a la nena que cridés el dofí. Estàvem segurs que no el cridaria. El dofí estava al mig de la piscina buscant un arc. Vam insistir-li diverses vegades perquè el cridés quan tot de cop la Diana va dir: "Ven, ven, ven...". El pare va deixar la càmera, em va agafar la mà i em va abraçar molt fort. Va anar corrents a trobar el meu marit per dir-li que jo era un àngel. No s'ho creia, estava immers d'emoció i no podia parar de plorar. Vaig intentar calmar-lo i que es fes silenci per si ho tornava a dir. Va seguir dient monosíl·labs i els noms propis.

Actualment aquesta noia segueix fent teràpia i tenim una molt bona relació en la distància. La millora verbal és considerable dins les seves capacitats.

També em va impactar molt infants d'una associació de detecció precoç a Canadà (Buffalo); com bebès d'entre 6 i 9 mesos amb Síndrome de Down es tranquil·litaven quan els pares els asseien sobre la panxa d'un dofí.

Com pot arribar a la societat aquest fenomen? Com creus que se'n pot fer ressò?

La millor manera és duent a terme la teràpia al nostre entorn. Desmarcant aquests tabús i desenganyant-nos de les propietats curatives. Els banys amb dofins han fet molt de mal a la teràpia pròpiament dita.

Cal donar informació verídica i explicar avantatges i inconvenients. Ni tots els dofins són aptes per fer teràpia, ni tots els humans tampoc. Caldria que a nivell polític i legislatiu hi hagués un gran coneixement de la necessitat i l'ajuda que en molts casos poden arribar a aportar aquestes teràpies alternatives. Igual que es va començar a fer amb l'equinoteràpia, s'hauria de fer amb els dofins. Els polítics haurien d'informar-se i donar accés als professionals per tal d'impartir-la, doncs és una oportunitat per amainar i abordar qualsevol patologia.

Com sorgeix l'oportunitat d'esdevenir doctora de la Universitat de Múrcia?

Per obtenir el doctorat has de realitzar el DEA [Diploma d'estudis avançats] que dóna accés a la realització de la tesi. El DEA el vaig fer a la UVic, i posteriorment vaig anar a Mèxic. Allà em va sorgir l'oportunitat de quedar-m'hi a treballar, però la meua vida era aquí i vaig tornar -me n'he penedit molt...-. Vaig conèixer molts professionals i ells em van conduir a la UMúrcia. Els contactes en aquest món són molt importants, ja que és molt tancat i privat i és bo valorar-los i aprofitar-los. Des del Departament de Psicologia em van oferir investigar sobre aquest tema. M'ho vaig pensar molt perquè estava molt desil·lusionada i decebuda d'aquest món, però les ganes i el fet que m'ho proposessin va fer que no m'hi pogués negar.

Com et sents investigant sobre un tema del qual no se n'havia parlat massa i és tan recent i innovador?

M'agrada saber que el que faig en algun moment ajudarà a algú. Si treballes al món de l'atenció a la diversitat t'adones que la família necessita respostes, necessita millores substancials per animar-se i ser positius, i això m'agrada, em fa sentir molt bé.

Duent a terme aquesta investigació he conegut de prop moltes famílies i relativitzes les coses, passant a ser prescindibles les coses que abans es consideraven importants. És cert que és un tema desconegut, i sobretot com he dit abans amb molts tabús i enganys socials, però si algú no comença a desmentir i a donar resultats, mai no es sabrà la veritat ni tampoc se n'hagués comprovat científicament la veracitat. S'ha fet un pas endavant, ara falta fer-ne ressò.

Quan creus que la societat s'adonarà que aquest mètode és eficaç? Penses que quan això passi -en cas que succeeixi- els governs destinaran fons a seguir investigant i a ajudar les famílies afectades a pagar les teràpies?

Encara que la investigació està tancada i publicada, la gent s'adonarà que funciona quan els resultats de la teràpia s'observin en l'entorn proper de les persones.

El meu somni seria que totes les persones que ho necessitessin, tinguessin accés a la teràpia amb dofins, i que els polítics hi posessin l'èmfasi i els recursos necessaris tant per dur-la a terme en centres com per seguir-la investigant i explorant-ne els resultats.

“
S'ha fet un pas endavant, ara falta fer-ne ressò.”

Introducció: Mita Casanovas
Entrevista: Marc Frigola
Fotografies: Tati Cortés

L'estudi científic de l'entrevistada pot consultar-se telemàticament a través del web de la Universitat de Vic.

Envian's les fotografies del teu fill/a o del teu casament a elbutlleti.llagostera@gmail.com i les publicarem al proper número

NAIXEMENTS

Elna Bonshoms Macarro	14/10/2014	Houssam El Maach	25/12/2014
Lluc Comas Malagón	17/10/2014	Aisa Nimaga	26/12/2014
Amal Bouzghannant El Madrari	17/10/2014	Wassim El Khattabi El Mojahed	28/12/2014
Pol Fernández Mayor	19/10/2014	Guim de Arriba Miquel	01/01/2015
Chloe Alsina Munuera	20/10/2014	Guillem Cassoles Rodríguez	02/01/2015
Alexander-Roman Paulo Orgas	28/10/2014	Wael Fannoua El Wahabi	02/01/2015
Boutaina El Ayadi	31/10/2014		
Martina Ruiz Gasparetti	02/11/2014		
Gerard Cebrià Alberto	14/11/2014		
Anas El Bouaazati El Bouazati	21/11/2014		
Kawtar Belhaj Fourka	24/11/2014		
Valentín Bosch Garrido	24/11/2014		
Isona Pibernat Estanyol	25/11/2014		
Joel Tena Rey	25/11/2014		
Enzo González Malagón	02/12/2014		
Mohamed El Maach Abarkan	13/12/2014		
Sofía Ramírez Fernández	15/12/2014		
Ona Uriarte Senra	16/12/2014		
Hugo Rodríguez García	18/12/2014		
Anna Martínez Felipe	22/12/2014		
Jana Llach García	22/12/2014		
Hiba Bouchib	23/12/2014		

En Guim, el primer llagosterenc del 2015, en braços del seu germà Pau

MATRIMONIS

Juan-Rafael Castro Granados i Laura Nieto Rodríguez	14/10/2014
Néstor-Rafael Mayorgas Coca i Sandra Fernández Martínez	22/10/2014
Carlos Angenault Blanch i Käthe Friederun Süssmuth	30/10/2014
Ivan Fuentes Gómez i Marinela-Gabriela Oprea	04/11/2014
Ferran González Bosch i Adriana Rodríguez Morató	15/11/2014

DEFUNCIONS

Daniel Dávila Sanchidrian	01/10/2014	Àngel Verdalet Dilmé	01/11/2014
Joaquim Vila Boadella	12/10/2014	Marino Muñoz García	02/11/2014
Joan Bagudanch Serra	15/10/2014	Mercedes Xarpell Arnau	19/11/2014
Ramon Martínez Carbonell	08/10/2014	Concepció Cos Masachs	10/12/2014
Manuel Caballero del Río	19/10/2014	Jose Pareja Nieto	13/12/2014
Francisca Ibáñez Huertas	22/10/2014	Berty Charles Marie	20/12/2014
Montserrat Arbussé Sais	23/10/2014	Carmen Gutiérrez Pareja	20/12/2014
Lluís Bellvehí Comas	28/10/2014	Tomàs Soler Prats	22/12/2014
Juan Peralta Pérez	30/10/2014	Juan Aguilar Soria	02/01/2015

Lourdes Casas

centre fisioteràpia i recuperació funcional

tel: 972 83 22 16 - fax: 972 83 19 76

e-mail: lcasascentre@gmail.com

c/Camprodon, 51 - 17240 LLAGOSTERA

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves.

● Monitoratges

● Guiatges

● Sortides

● Animacions...

Esport, 1-1r - 17244 Cassà de la Selva

Tel. 972 80 55 25 Fax: 972 46 40 37

actiescola@actiescola.cat / www.actiescola.cat

Prensa i regals

Reprografia b/n i color

Plotter i còpia de plànols

Servei de fax

Plastificacions i enquadernacions

Material d'oficina i escolar

Segells de goma

info@material-oficina.net

Tel. 972.831787

Fax 972.831786

C/ Cadí, 1 Baixos

17240 Llagostera

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA i BANY

Tel. 972 83 08 20

Fax 972 80 52 69

C/ Llevant, 1

17240 LLAGOSTERA

info@fusteriaroiba.com

Tel. 972 10 67 26

C/ Carme, 53-55

17004 GIRONA

www.fusteriaroiba.com

Comercial Miquel-Valentí, S.L.
pernils i embotits

C/ Fivaller, 14 - 17240 LLAGOSTERA - GIRONA

Tel. 972 80 50 17 - Fax 972 83 18 02

Mòbil 696 49 03 17

www.pernilsmv.com · jordi@pernilsmv.com

HOSPITAL VETERINARI

CLÍNQUES VETERINÀRIES
PERRUQUERIES CANINES

URGÈNCIES

Tel. 972 331 248

BLANES: HOSPITAL: Rbla. Joaquim Ruyra, 75 - Tel. 972 331 248

CASSÀ DE LA SELVA: Ctra. Provincial, 141 - Tel. 972 460 526

MALGRAT DE MAR: C. Passada, 49-51 - Tel. 937 612 700

www.cinos.cat

IRUANÍ, S.C.

C/ Albertí, 20

Tel. 972 83 09 13

17240 LLAGOSTERA (Girona)

NIF: J-55188452

David 616900166 / Toni 609458687

Si t'inscrius al gener,
MATRÍCULA GRATUÏTA

CURS 14-15

DANSA TEATRE CANT

Jazz Salsa Cant
Teatre Hip-Hop Ballet

GENER MATRÍCULA GRATUÏTA!

Tel: 691.032.369
Àngel Guimerà, 5 Llagostera
Barraquetes, 32 Cassà de la Selva
far@dansaimusical.com
www.dansaimusical.com

Horari de secretaria:

Llagostera
Dill. a div. de 17h a 20h.

Cassà de la Selva
Dill. dt. dm. i div de 17h a 20h.